



به نام خدا



دانشگاه تهران
دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر
شبکه های عصبی و یادگیری عمیق

تمرین سری دوم

نام و نام خانوادگی	محمد علی شاکر درگاه
شماره دانشجویی	81019487
تاریخ ارسال گزارش	1400/02/07

فهرست گزارش

3 (Regression) MLP – سوال 1
21 (Classification) MLP – سوال ۲
46 Dimension Reduction – سوال 3

الف: تبیین اولیه مساله و توضیحات پیش پردازش

در ابتدا داده های مسئله لود میشوند و در دیتا فریم مربوطه ذخیره میشوند. مشاهده میشود که داده ها 1460*81 هستند که به معنای 1460 داده و 81 ویژگی برای آن ها است.

در بخش الف مقصود پیش پردازش اطلاعات است که به معنای آماده سازی داده ها برای آموزش و پس از آن ارزیابی است. پیش پردازش را مرحله به مرحله انجام داده و روند کار و نتیجه آن در ادامه مکتوب میشود.

1- در ابتدا سعی میشود ویژگی هایی که بیشتر از 80% داده های آن گمشته اند و NAN در اختیار ما است حذف شوند و بدین گونه 6 ویژگی حذف خواهند شد و 76 ویژگی باقی میماند.

2- ستون هایی که برای پردازش مناسب نمیباشد که بسیاری از داده های آن گمشته اند و آن هایی هم که داده هایشان موجود است تنوع بالایی ندارند پس این ویژگی ها نیز در نظر گرفته نمیشود.

3- حال داده های Categorical میبایست به صورت Numerical در آورده شوند، برای اینکار ابتدا ستون هایی که Categorical هستند شناسایی شده و تک به تک cat.codes میشوند. در این داده ها 38 ویژگی Categorical بودند که بعد از تبدیل، Numerical کد شدند.

4- داده های تمامی ویژگی های عددی شده، نرمال شود

5- تمامی ستون هایی که همچنان NAN دارند (که با توجه به پیش پردازش اول، کمتر از 20% آن تعداد دارند) با مد داده ها جایگذاری میشود.

ب:

در ابتدا سعی میشود 80% داده ها (ردیف ها) به صورت کاملاً تصادفی، به عنوان داده های آموزش و 20% بقیه داده ها به عنوان داده های آزمون جدا شوند.

حال برای مدل کردن شبکه دو حالت که خود شامل 2 حال میشوند در نظر گرفته خواهد شد:

1- شبکه با دو لایه مخفی و توابع فعال ساز relu :

```
First Model: 2 Hidden layers & both relu

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, input_dim = 75, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(1, activation='linear'))
model.summary()

Model: "sequential_17"
Layer (type) Output Shape Param #
-----
dense_45 (Dense) (None, 512) 38912
dense_46 (Dense) (None, 512) 262656
dense_47 (Dense) (None, 1) 513
-----
Total params: 302,081
Trainable params: 302,081
Non-trainable params: 0
```

شکل 1-1: مدل اول شبکه

همانطور که در شکل 1-1 قابل مشاهده است، در لایه مخفی اول 512 نورون با بعد ورودی 75 داده شده است و در لایه مخفی دوم نیز 512 نورون قرار گرفته است، هر دو لایه مخفی از تابع فعال ساز relu بهره میبرند و در لایه آخر نیز یک نورون برای تخمین قیمت قرار داده شده و چون Regression مورد بررسی قرار داده شده است، تابع فعال ساز آن Linear قرار داده شده است.

2- شبکه با دو لایه با تابع فعال sigmoid ساز

```
Second Model: 2 Hidden layers & one sigmoid

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, input_dim = 75, activation='sigmoid'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(1, activation='linear'))
model.summary()

Model: "sequential_20"
Layer (type)                Output Shape          Param #
-----
dense_54 (Dense)             (None, 512)           38912
dense_55 (Dense)             (None, 512)           262656
dense_56 (Dense)             (None, 1)             513
-----
Total params: 302,081
Trainable params: 302,081
Non-trainable params: 0
```

شکل 1-2: دو لایه با یک تابع سیگموئید

همانطور که در شکل 1-1 قابل مشاهده است، در لایه مخفی اول 512 نورون با بعد ورودی 75 داده شده است و در لایه مخفی دوم نیز 512 نورون قرار گرفته است، هر یک لایه مخفی از تابع فعال ساز relu بهره میبرد و دیگری از sigmoid در لایه آخر نیز یک نورون برای تخمین قیمت قرار داده شده و چون Regression مورد بررسی قرار داده شده است، تابع فعال ساز آن Linear قرار داده شده است.

3- شبکه با سه لایه مخفی و توابع فعال relu ساز

```
Third Model: 3 Hidden layers & relu

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, input_dim = 75, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(1, activation='linear'))
model.summary()

Model: "sequential_21"
Layer (type)                Output Shape          Param #
-----
dense_57 (Dense)             (None, 512)           38912
dense_58 (Dense)             (None, 512)           262656
dense_59 (Dense)             (None, 512)           262656
dense_60 (Dense)             (None, 1)             513
-----
Total params: 564,737
Trainable params: 564,737
Non-trainable params: 0
```

شکل 1-3: مدل سه لایه شبکه با رلو

همانطور که در شکل 1-3 قابل مشاهده است، در لایه مخفی اول 512 نورون با بعد ورودی 75 داده شده است و در لایه مخفی دوم و سوم نیز 512 نورون قرار گرفته است، هر سه لایه مخفی از تابع فعال ساز relu بهره میبرند و در لایه آخر نیز یک نورون برای تخمین قیمت قرار داده شده و چون Regression مورد بررسی قرار داده شده است، تابع فعال ساز آن Linear قرار داده شده است.

4- شبکه با سه لایه با تابع فعال ساز sigmoid

```

Forth Model: 3 Hidden layers & one sigmoid

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, input_dim = 75, activation='sigmoid'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(1, activation='linear'))
model.summary()

Model: "sequential_23"
Layer (type) Output Shape Param #
-----
dense_65 (Dense) (None, 512) 38912
dense_66 (Dense) (None, 512) 262656
dense_67 (Dense) (None, 512) 262656
dense_68 (Dense) (None, 1) 513
-----
Total params: 564,737
Trainable params: 564,737
Non-trainable params: 0

```

شکل 4-1 سه لایه و یک سیگموئید

همانطور که در شکل 4-1 قابل مشاهده است، در لایه مخفی اول 512 نورون با بعد ورودی 75 داده شده است و در لایه مخفی دوم و سوم نیز 512 نورون قرار گرفته است، لایه اول تابع فعال ساز sigmoid دارد و هر دو لایه مخفی بعدی از تابع فعال ساز relu بهره میبرند و در لایه آخر نیز یک نورون برای تخمین قیمت قرار داده شده و چون Regression مورد بررسی قرار داده شده است، تابع فعال ساز آن Linear قرار داده شده است.

ج: برای هر کدام از 4 حالت پیاده سازی مدل، تمام خواسته های مسئله برآورده خواهد شد و نشان داده خواهد شد با فرض آنکه تابع loss برابر با MSE باشد.

1- شبکه با دو لایه مخفی و توابع فعال ساز relu :

در این حالت، مدل ما بعد از 50 اپیاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبیند:

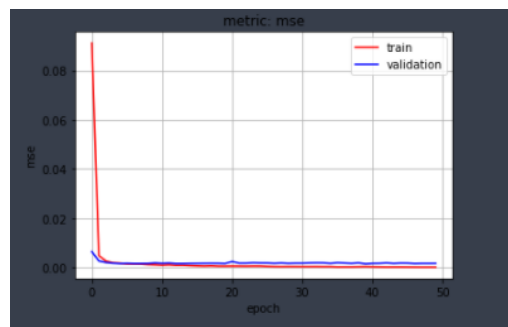
```

model.compile(loss='mse', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)

```

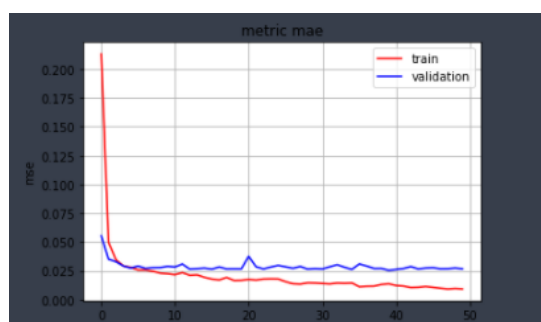
شکل 5-1 دو لایه مخفی relu

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



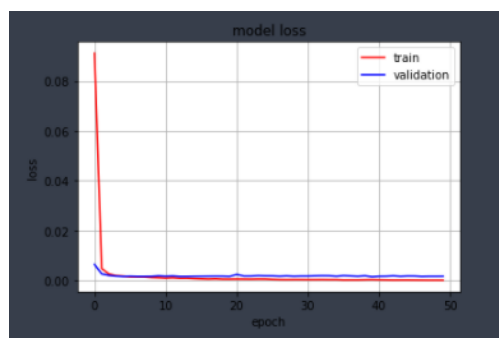
شکل 1-6 دو لایه مخفی mse metric relu:

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیک در تصویر پایین آورده شده است:



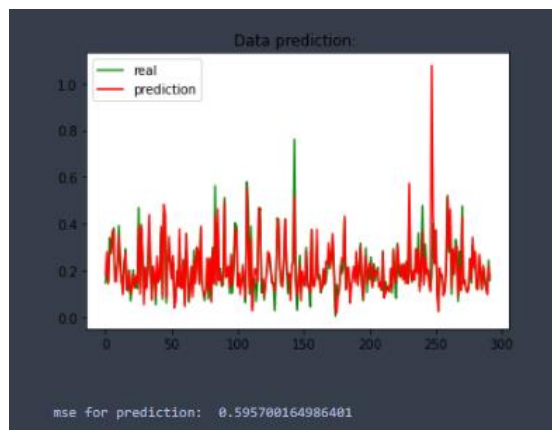
شکل 1-7 دو لایه مخفی mae metric relu:

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-8 دو لایه مخفی mae metric relu:

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید



شکل 9-1 دو لایه مخفی relu: prediction

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.595 شد
- ایپاک بهینه میتواند در این مورد 10 باشد

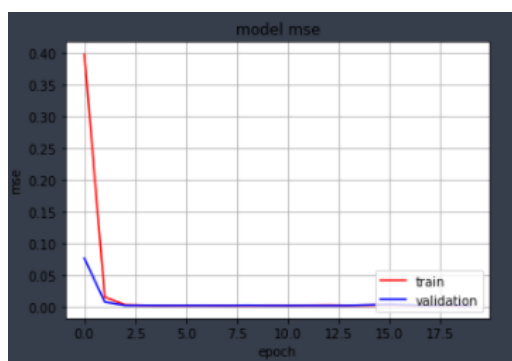
2- شبکه با دو لایه با تابع فعال ساز sigmoid :

در این حالت، مدل ما بعد از 20 ایپاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبند:

```
model.compile(loss='mse', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

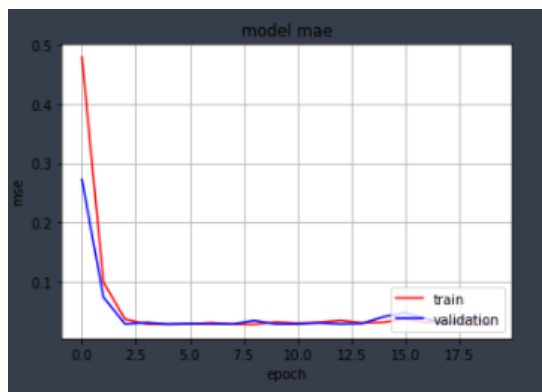
شکل 10-1- دو لایه مخفی و یک سیگموئید

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 20 ایپاک در تصویر پایین آورده شده است:



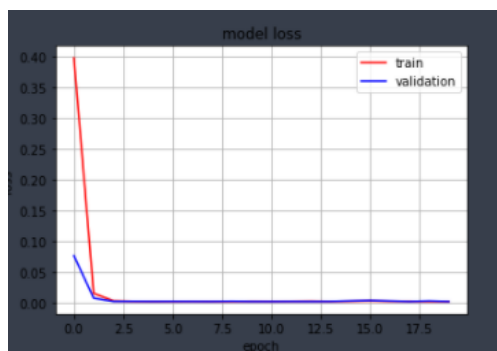
شکل 11-1 دو لایه مخفی سیگموئید mse metric :

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 20 ایپاک در تصویر پایین آورده شده است:



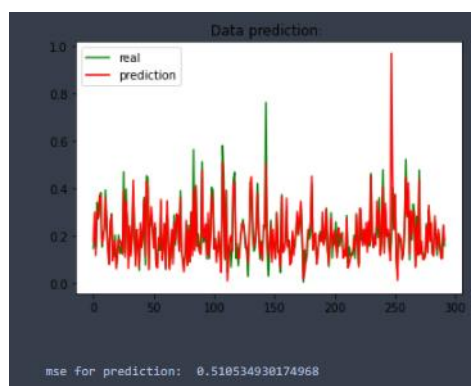
شکل 1-12 دو لایه مخفی سیگموئید mae metric :

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 20 ایپاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-13 دو لایه مخفی سیگموئید mae metric :

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید:



شکل 1-14 دو لایه مخفی سیگموئید prediction :

نتیجه گیری:

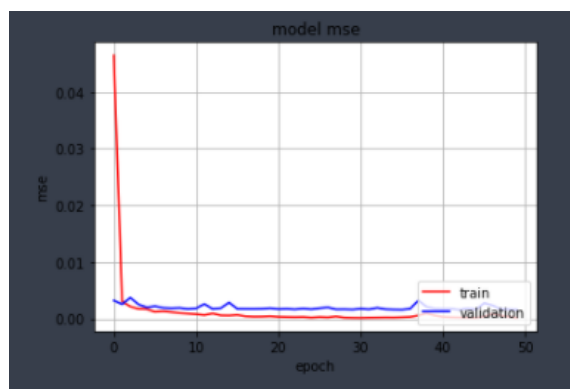
- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.510 شد
- ایپاک بهینه در این مورد میتواند 3 باشد

3- شبکه با سه لایه مخفی و توابع فعال ساز relu در این حالت، مدل ما بعد از 50 اپیاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبیند:

```
model.compile(loss='mse', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

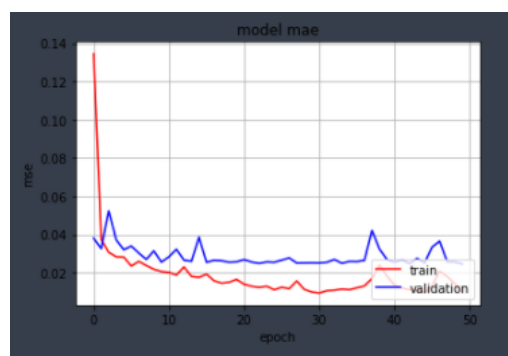
شکل 1-15- سه لایه مخفی relu

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



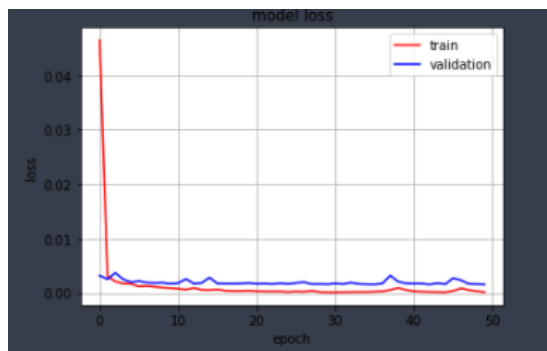
شکل 1-16- سه لایه مخفی mse metric relu

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



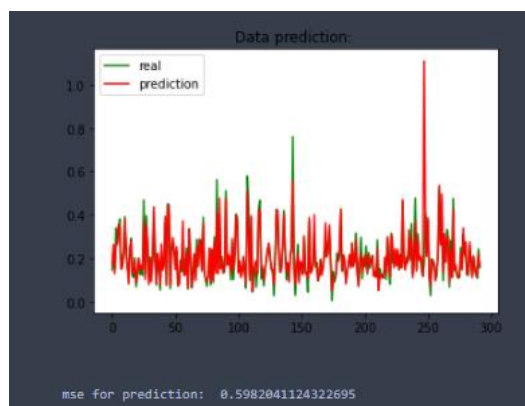
شکل 1-17- سه لایه مخفی mae metric relu

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-18 سه لایه مخفی relu: mae metric

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید



شکل 1-19 سه لایه مخفی relu: prediction

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.598 شد
- ایپاک بهینه میتواند در این مورد 10 باشد

4- شبکه با سه لایه با تابع فعال ساز sigmoid

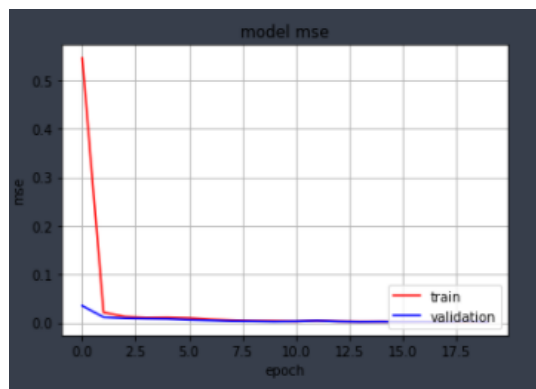
در این حالت، مدل ما بعد از 20 ایپاک و بچ سایز 32تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبندد:

```
in [328]: model.compile(loss='mse', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
          history = model.fit(x_train, y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 1-20 سه لایه مخفی و یک سیگموئید

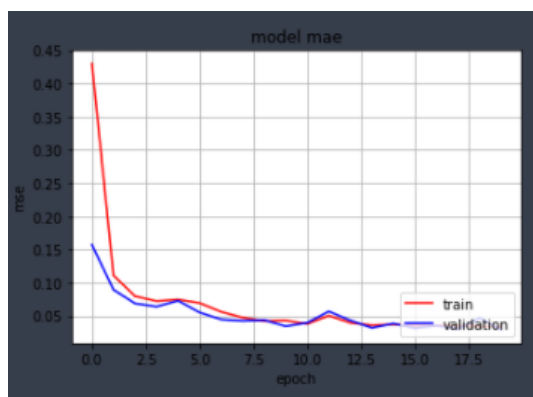
برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 20 ایپاک در تصویر پایین آورده شده

است:



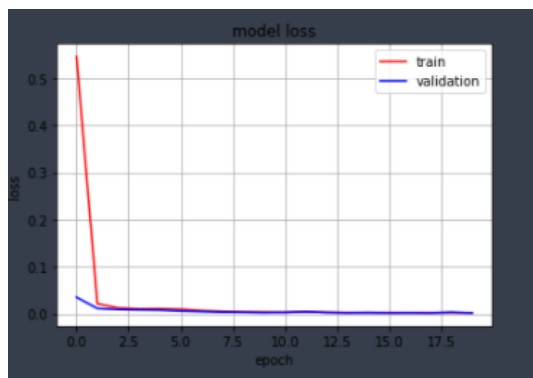
شکل 1-21 سه لایه مخفی سیگموئید mse metric :

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیک در تصویر پایین آورده شده است:



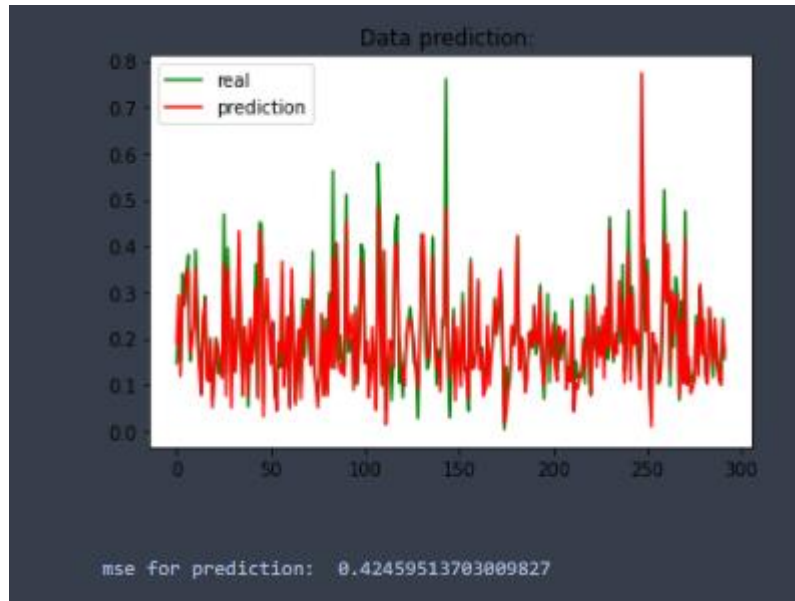
شکل 1-22 سه لایه مخفی سیگموئید mae metric :

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-23 سه لایه مخفی سیگموئید mae metric :

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید:



شکل 1-24 سه لایه مخفی سیگموئید prediction :

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.424 شد
- ایپاک بهینه در این مورد میتواند 15 باشد (به علت متریک mae)
- بهترین عملکرد بین مدل ها با Loss Function: mse را دارد

د: برای هر کدام از 4 حالت پیاده سازی مدل، تمام خواسته های مسئله برآورده شود و نشان داده خواهد شد با فرض آنکه تابع loss برابر با MAE باشد

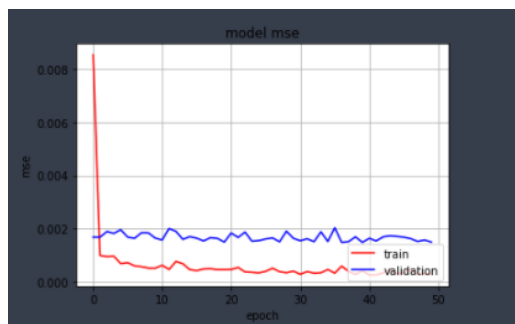
1- شبکه با دو لایه مخفی و توابع فعال ساز relu :

در این حالت، مدل ما بعد از 50 ایپاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبیند:

```
model.compile(loss='mae', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

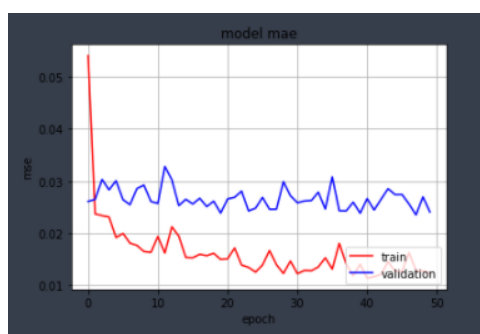
شکل 1-25- دو لایه مخفی relu

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 50 ایپاک در تصویر پایین آورده شده است:



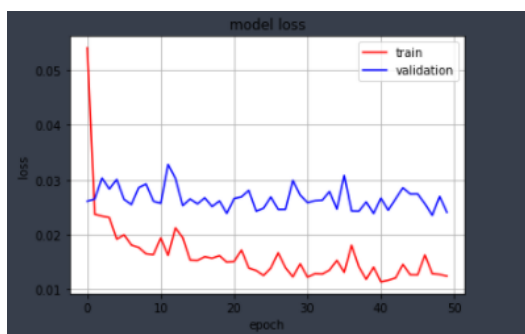
شکل 1-26 دو لایه مخفی mse metric relu:

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



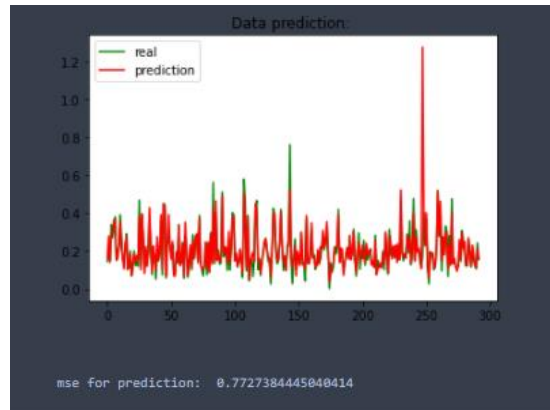
شکل 1-27 دو لایه مخفی mae metric relu:

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 100 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-28 دو لایه مخفی mae metric relu:

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید



شکل 1-29 دو لایه مخفی prediction relu:

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.772 شد
- تعداد اپیاک های بهینه میتواند 10 باشد

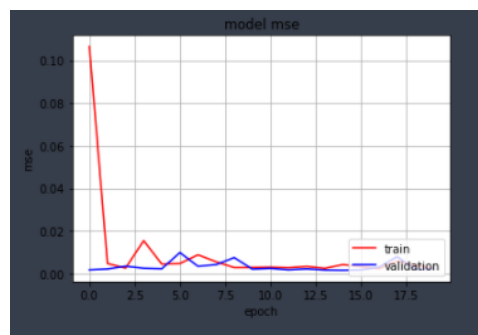
2- شبکه با دو لایه با تابع فعال ساز sigmoid

در این حالت ، مدل ما بعد از 20 اپیاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبیند:

```
model.compile(loss='mae', optimizer='adam', metrics=['mse','mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

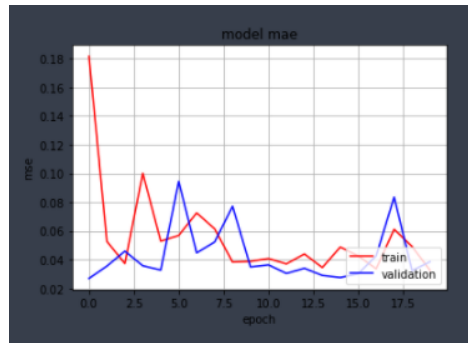
شکل 1-30- دو لایه مخفی و یک سیگموئید

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



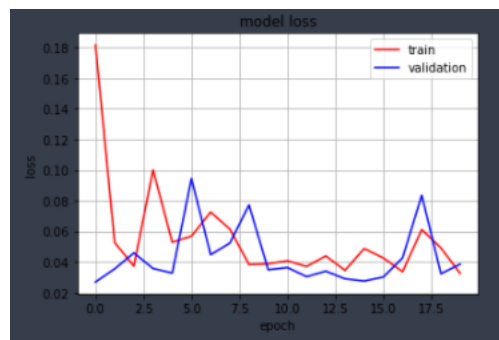
شکل 1-31 دو لایه مخفی سیگموئید mse metric :

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



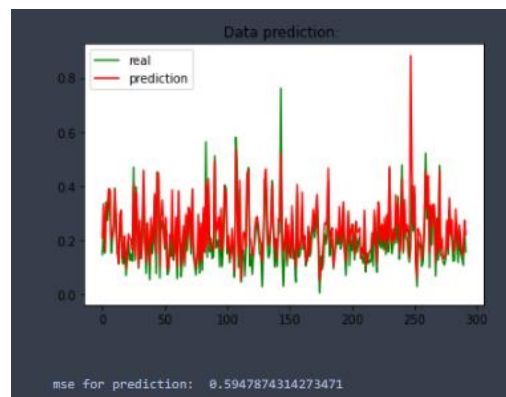
شکل 1-32 دو لایه مخفی سیگموئید mae metric :

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-33 دو لایه مخفی سیگموئید mae metric :

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید:



شکل 1-34 دو لایه مخفی سیگموئید prediction :

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.594 شد
- مشخص است که اپیاک بهینه در این مورد 10 میباشد

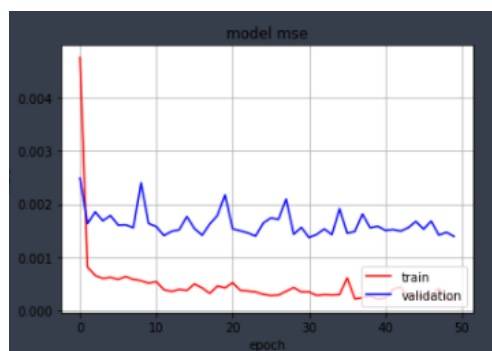
3- شبکه با سه لایه مخفی و توابع فعال ساز relu

در این مدل ما بعد از 50 اپیاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبندد:

```
model.compile(loss='mae', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

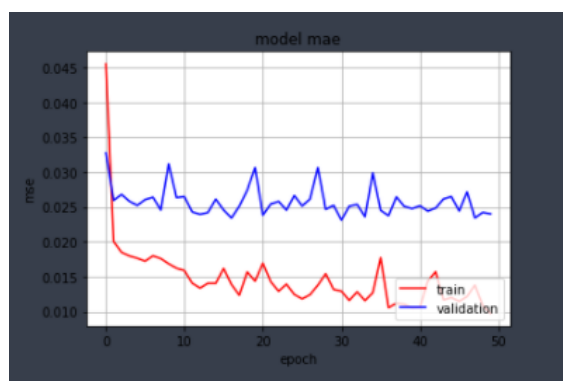
شکل 1-35- سه لایه مخفی relu

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



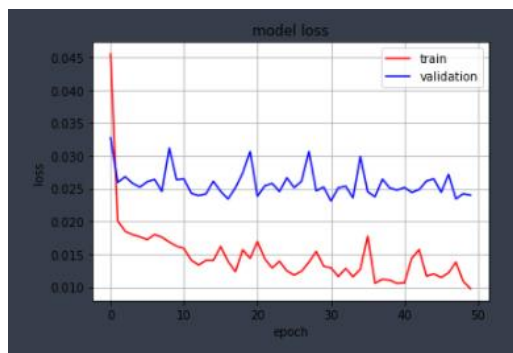
شکل 1-36- سه لایه مخفی mse metric relu:

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



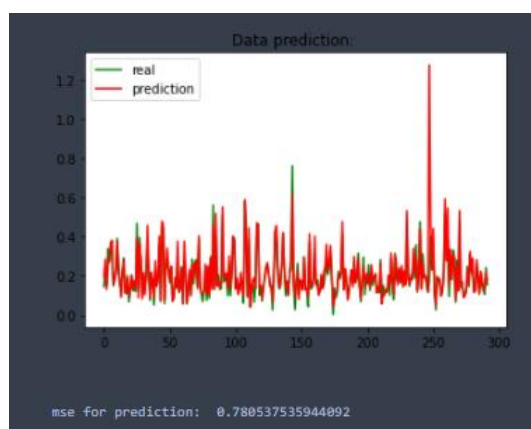
شکل 1-37- سه لایه مخفی mae metric relu:

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-38 سه لایه مخفی relu: mae metric

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید



شکل 1-39 سه لایه مخفی relu: prediction

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.780 شد
- ایپاک بهینه میتواند در این مورد 20 باشد

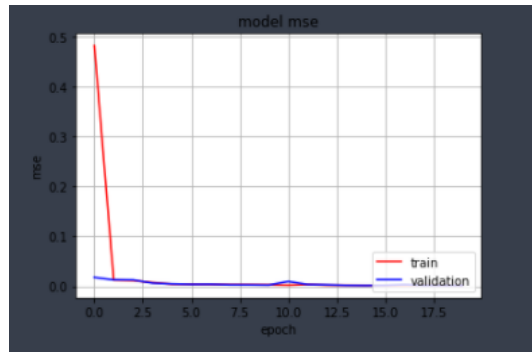
4- شبکه با سه لایه با تابع فعال ساز sigmoid

در این حالت، مدل ما بعد از 20 ایپاک و بچ سایز 32 تایی در حالی که 0.2 از داده ها را برای Validation قرار داده است با مشخصات زیر آموزش میبیند:

```
model.compile(loss='mae', optimizer='adam', metrics=['mse', 'mae'])
history = model.fit(x_train, y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

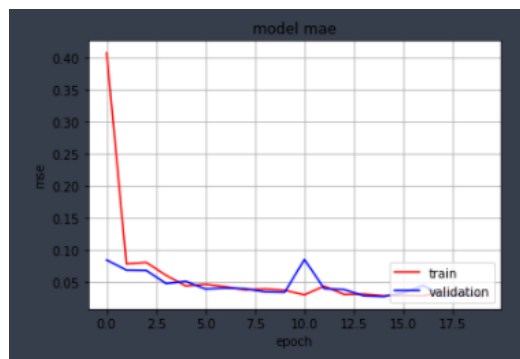
شکل 1-40 سه لایه مخفی و یک سیگموئید

برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 20 ایپاک در تصویر پایین آورده شده است:



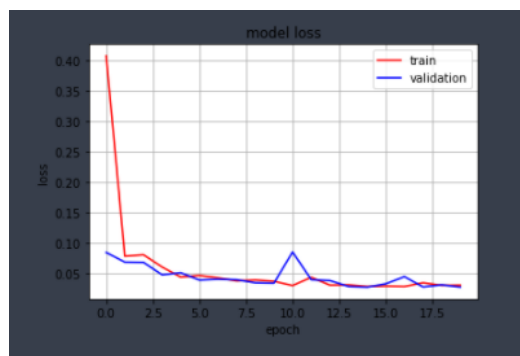
شکل 1-41 سه لایه مخفی سیگموئید mse metric :

برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



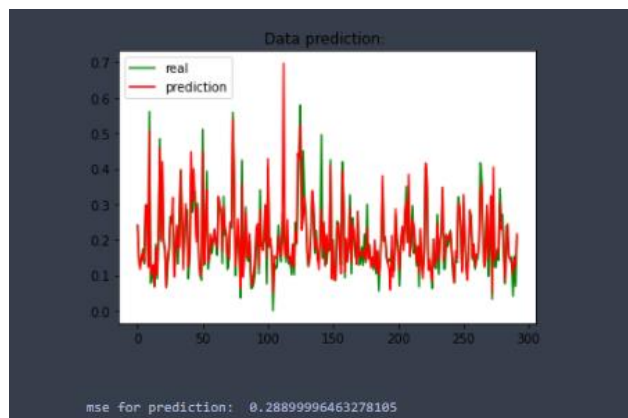
شکل 1-42 سه لایه مخفی سیگموئید mae metric :

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 20 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-43 سه لایه مخفی سیگموئید mae metric :

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید:



شکل 1-44 سه لایه مخفی سیگموئید prediction :

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.28 شد
- ایپاک بهینه در این مورد میتواند 15 باشد (به علت متریک mae)
- بهترین عملکرد بین مدل ها با mae Loss function: را دارد

• روابط MSE و MAE در زیر تبیین میشود:

معیار خطای MSE :

معیار خطای MSE به صورت زیر بیان میشود:

$$MSE = \frac{1}{n} \sum_{i=1}^n (Y_i - \hat{Y}_i)^2$$

MSE = mean squared error
 n = number of data points
 Y_i = observed values
 \hat{Y}_i = predicted values

همانطور که دیده میشود مقدار حقیقی از مقدار تخمینی کم میشود و مربع مجموع برای تمامی داده ها تقسیم بر تعداد داده ها رابطه MSE را میسازد.

معیار خطای MAE :

معیار خطای MAE به صورت زیر بیان میشود:

$$MAE = \frac{\sum_{i=1}^n |y_i - x_i|}{n}$$

MAE = mean absolute error
 y_i = prediction
 x_i = true value
 n = total number of data points

همانطور که دیده میشود مقدار حقیقی از مقدار تخمینی کم میشود و این کار برای تمامی داده ها انجام شده و تقسیم بر تعداد داده ها رابطه MAE را میسازد.

میتوان مشاهده نمود در که در MSE از اردر توان های دوم بهره بده شده، این در حالی است که در MAE از اردر توان اول بهره برده شده است.

هر دو مدل کاربرد های خود را دارند، به طور رایج از MSE بیشتر از MAE استفاده میشود و MAE بیشتر معیاری Tasked-Based میباشد مانند شرایطی که داده ها outlier زیادی دارند اما MSE متداول ترین و رایج ترین معیار برای ما میباشد.

با مشاهده به نمونه های مدل شده با دو لایه و سه لایه که در دو حالت تمام توابع Relu یا دارای لایه ای با تابع فعال ساز Sigmoid میتوان مشاهده نمود که مدل ها در حالت های مختلف پیاده سازی با توابع Loss مختلف، متفاوت عمل کرده اند و به صورت کلی میتوان گفت که توابع با MSE Loss بهتر عمل کرده اند چرا که به عنوان Fact هم پذیرفتنی است که به طور میانگین (مخصوصا برای داده های بزرگ) MSE بهتر از MAE عمل میکند. (هرچند مشاهده میشود کمترین خطای بدست آمده از مدلسازی شبکه 3 لایه با یک تابع فعال ساز sigmoid و Loss function mae بوده است)

سوال ۲ – MLP (Classification)

در این پرسش میبایست با استفاده از MLP در شاخه Classification داده های sonar طبقه بندی شوند و جنس سیلندر (آهن یا سنگ) به آن ها لیبل زده شود.

الف: پیش پردازش، تقسیم داده، مدل و معماری شبکه

پیش پردازش:

برای این سوال خواسته شده از فایل sonar استفاده شود، آن را دانلود کرده و لود کرده و شروع به پیش پردازش میکنیم، در ابتدا با این نکته مواجه میشویم که 60 ویژگی داریم و یک ستون کلاس بندی، پس در مجموع 61 ستون داریم اما ستون ها Label نخورده اند، پس ابتدا لیبل ها را برای 60 ستون ویژگی به صورت عددی اعمال میکنیم و ستون 61م را ابتدا عددی و سپس rename به 'class' میکنیم. داده های ستون 'class' یا 'R' یا 'M' هستند.

تمامی مقادیر ستون ها عددی هستند و نیازی به تبدیل Categorical به numerical نیست

هیچ ستونی NAN یا داده گمشده مشاهده نمیشود پس نیازی به پر کردن این مقادیر یا حذف آن ها نیست.

تمام داده های مربوط به ستون class را به 1 برای R و 0 برای M تقسیم میشود

تقسیم داده:

همانند روش ارائه شده در سوال قبل میتوان عمل کرد، به این صورت که 80% داده هارا به صورت رندوم برای داده های یادگیری و 20% بقیه را برای تست قرار میدهیم. دقت داریم که از آن 80% داده ای که برای یادگیری انتخاب میکنیم، 20% آن برای ارزیابی خواهد بود. مزیت این روش علاوه بر سادگی آن، این است که برای هنگامی که دیتا ست به صورت wide پخش نشده باشد، به اندازه کافی از هر دو کلاس انتخاب میشوند، به صورت مثال در این دیتا ست تمام دیتا های کلاس R ابتدا آمده اند و بقیه اطلاعات کلاس M در زیر آن قرار دارد پس بهترین کار این است که سطر های رندوم انتخاب کنیم.

پیاده سازی شبکه:

```
Modeling

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='relu', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='relu')) #Hidden Layer 2
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last layer with one output per class
model.summary()

Model: "sequential_3"
Layer (type) Output Shape Param #
-----
dense_9 (Dense) (None, 512) 31232
dense_10 (Dense) (None, 512) 262656
dense_11 (Dense) (None, 2) 1026
-----
Total params: 294,914
Trainable params: 294,914
Non-trainable params: 0
```

شکل 1-2 شبکه پیاده شده ابتدایی

همانطور که در شکل 1-2 قابل مشاهده است، در لایه مخفی اول 512 نورون با شکل ورودی 60 داده شده است و در لایه مخفی دوم نیز 512 نورون قرار گرفته است، هر دو لایه مخفی از تابع فعال ساز relu بهره میبرند و در لایه آخر نیز یک نورون برای تخمین قیمت قرار داده شده و چون Classification مورد بررسی قرار داده شده است، تابع فعال ساز آن softmax قرار داده شده است و شبکه از 294914 پارامتر بهره میبرد

ب: نمودار تغییرات دقت و خطای دقت در هر اپیاک

برای این قسمت ابتدا مدلمان به صورت مقابل compile و fit میشود:

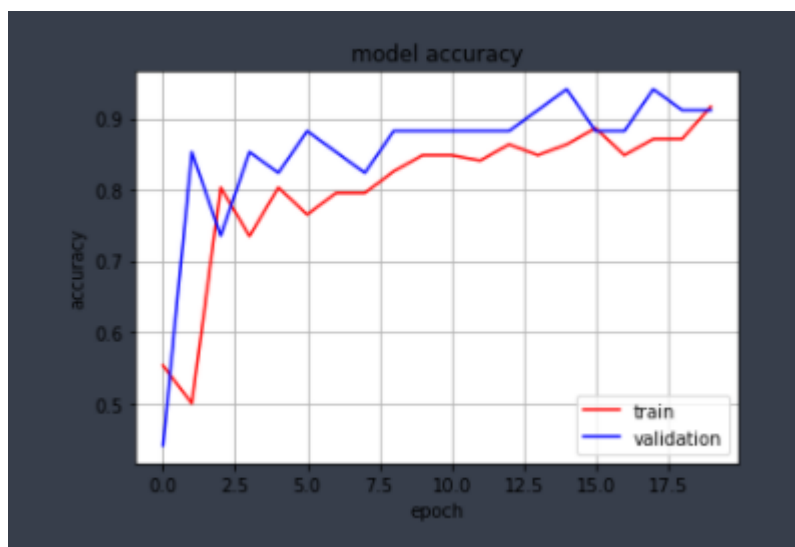
Compiling, Fitting, and Plots

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])  
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-2 کامپایل و فیت مدل شبکه classification

همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

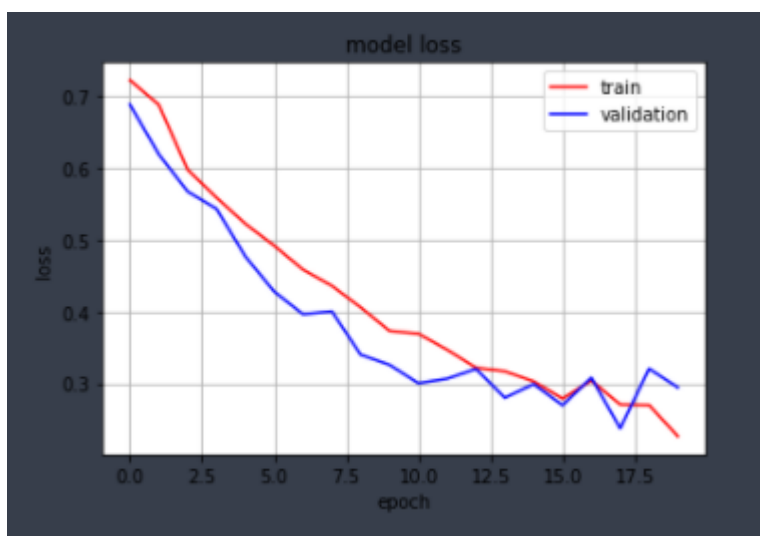
نمودار دقت در هر اپیاک در شکل 2-3 در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-3 نمودار دقت قسمت ب

مشاهده میشود دقت رو به افزایش میباشد در هر اپیاک و به دقت خیلی خوبی رسیدیم بعد از 20 اپیاک.

نمودار Loss در هر اپیاک در شکل 4-2 در زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 4-2 نمودار Loss قسمت ب

همانطور که مشاهده میشود، به نتیجه مطلوب رسیدیم، در 20 اپیاک، تابع Loss ما برای داده های Test & Validation بسیار کاهش پیدا کرده است.

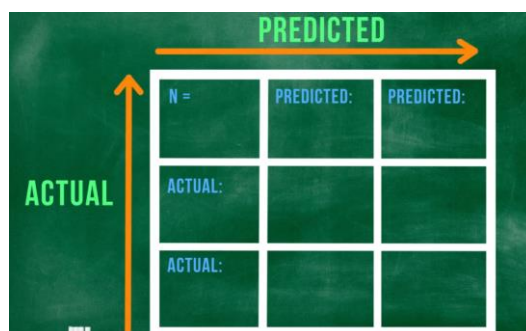
ج: مقادیر خطا، دقت و Confusion matrix

ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 999us/step - loss: 0.3064 - accuracy: 0.8571
Test Loss 0.30638477206230164
Test Accuracy 0.8571428656578064
confusion matrix=
[[16  4]
 [ 2 20]]
```

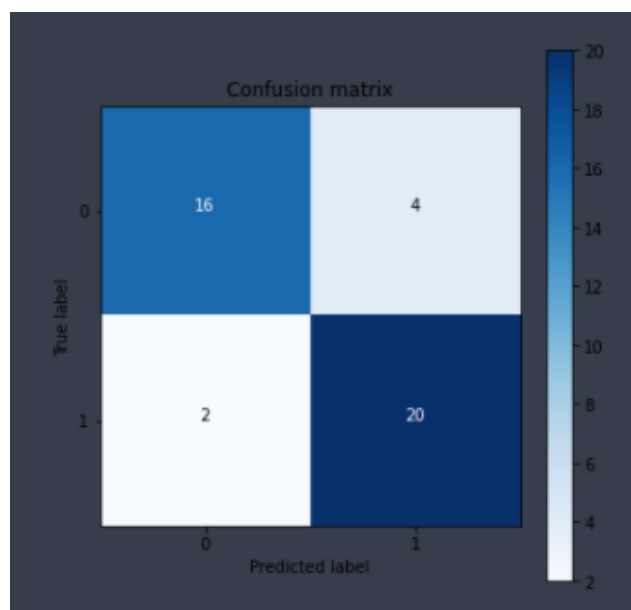
شکل 5-2 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن

رابطه مقدار دهی ماتریس Confusion به شکل مقابل است:



شکل 6-2 مقدار گیری ماتریس Confusion

و برای داده های ما پاسخ آن به شکل مقابل میشود:

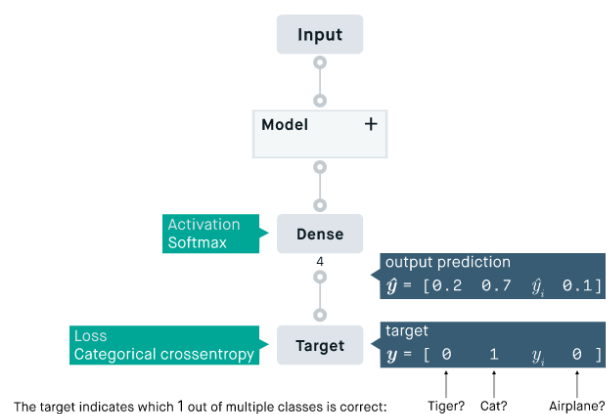


شکل 2-7 ماتریس Confusion برای مدل

مشاهده میشود که به بقت بالایی رسیده ایم و ماتریس Confusion هم این امر را تایید میکند

د:

معیار خطا در این بخش، categorical_crossentropy بود که در کلاس دستیار آموزشی درباره آن صحبت شد. ابتدا قبل از تبیین این تابع به عنوان Loss function در شکل زیر فرایند جلو رفتن مسیر آموزش قابل مشاهده است:



شکل 2-8 تبیین مسیر آموزش

در این روند، در مرحله Targeting قابل مشاهده است که categorical_crossentropy به عنوان تابع Loss استفاده شده است، این تابع به صورت زیر مقدار دهی میشود:

$$\text{Loss} = - \sum_{i=1}^{\text{output size}} y_i \cdot \log \hat{y}_i$$

شکل 9-2 تابع categorical_crossentropy

که در آن Y_i مقادیر حقیقی و \hat{Y}_i مقادیر پیش بینی شده هستند.
مزیت:

در واقع این تابع برای تشخیص تفاوت دو توزیع احتمال گسسته از یکدیگر جایگاه دارد اهمیت ویژه این lost function در Single-Label Category میباشد. به این صورت که اگر کلاس ما 0 و 1 باشد اگر عددی به صفر نزدیک تر باشد، با لیبیل اشتباه Loss آن برای یک بزرگ میشود و برعکس.

توابع دیگری به عنوان Loss function هستند که میتوانند مفید باشند مانند Hing Loss و Squared Hing و MSE و Loss ... که میتوانند مورد استفاده قرار بگیرند اما به وضوح همانطور که اشاره شد در این مساله مهم $\text{Classify کردن Single-Label Category}$ میباشد که این کار با تابع Loss استفاده شده بهتر انجام میشود

ه: معیار دقت و معیار های دیگر برای سنجش توانایی شبکه

ابتدا معیار دقت در مرحله قبل را دوباره به دست بررسی بگذاریم:

```
2/2 [=====] - 0s 999us/step - loss: 0.3064 - accuracy: 0.8571
Test Loss 0.30638477206230164
Test Accuracy 0.8571428656578064
confusion matrix=
[[16  4]
 [ 2 20]]
```

شکل 10-2 دقت در حالت اولیه

مشاهده میشود که دقت 0.857 و Loss برابر با 0.306 است.

ابتدا معیار دقت را تبیین میکنیم:

$$\text{Accuracy} = \frac{\text{True Positive} + \text{True Negative}}{\text{True Positive} + \text{True Negative} + \text{False Positive} + \text{False Negative}}$$

برای همین از ماتریس Confusion استفاده میشود:

		Predicted Class		
		Positive	Negative	
Actual Class	Positive	True Positive (TP)	False Negative (FN) Type II Error	Sensitivity $\frac{TP}{(TP + FN)}$
	Negative	False Positive (FP) Type I Error	True Negative (TN)	Specificity $\frac{TN}{(TN + FP)}$
		Precision $\frac{TP}{(TP + FP)}$	Negative Predictive Value $\frac{TN}{(TN + FN)}$	Accuracy $\frac{TP + TN}{(TP + TN + FP + FN)}$

برای آنکه معیار هایی برای سنجش توانایی شبکه ارائه کنیم میتوانیم به موارد زیر اشاره کنیم:

- 1- تشکیل ماتریس Confusion
- 2- ارزیابی دقت محض Accuracy
- 3- ارزیابی صحت Precision
- 4- Recall برای زمانی که ارزش False negative بالا باشد
- 5- F1 Score
- 6- MCC که بیانگر کیفیت کلاس بندی برای یک مجموعه باینری میباشد

و: Batch Sizes: 32, 64, and 128

همانطور که در سوال خواسته شده است، با روش stochastic mini batch based مسئله را دوباره مدل میکنیم و از batch size های 32 و 64 و 128 استفاده میکنیم (مرسوم است که از توان های 2 برای اینکار استفاده شود). سپس هرکدام را شرح میدهیم و بهترین را انتخاب میکنیم:

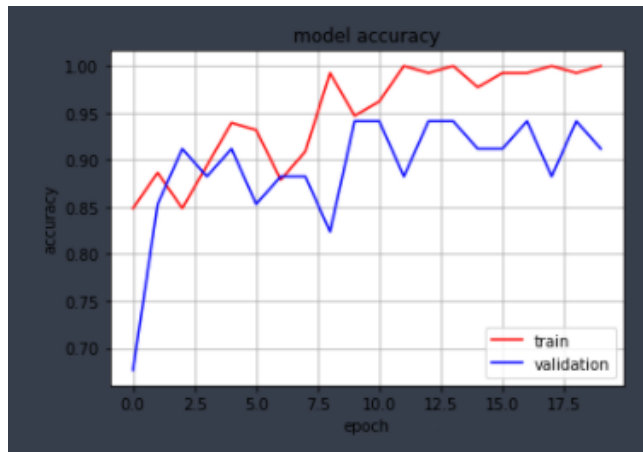
- 1- حالت اول stochastic mini batch based با batch_size=32

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-14 کامپایل مینی بچ 32 تایی

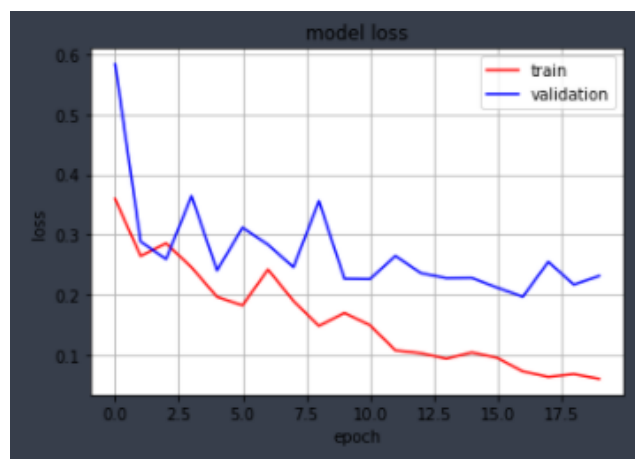
واضا در طی 20 اپیاک شبکه ما با بچ سایز 32، train میشود و با 20% از داده های test برای Validation استفاده میشود.

نتیجه نمودار دقت :



شکل 2-15 دقت با بچ سایز 32

نتیجه نمودار Loss :



شکل 2-16 Loss با بچ سایز 32

همچنین اطلاعات دقیق به شرح زیر است:

```
2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.2473 - accuracy: 0.9286
Test Loss 0.24725297093391418
Test Accuracy 0.9285714030265808
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 3 19]]
```

شکل 2-17 اطلاعات دقیق بچ سایز 32

دقت 0.982 و Loss برابر بت 0.247 شد و ماتریس Confusion قابل مشاهده است.

2- حالت دوم stochastic mini batch based با $\text{batch_size}=64$

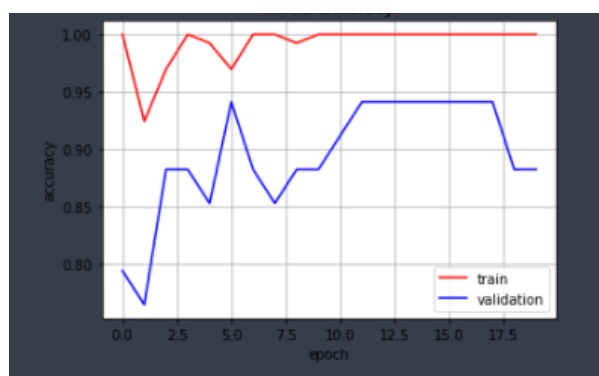
stochastic mini batch based Modeling: Size 64

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])  
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=64, validation_split=0.2)
```

شکل 2-18 کامپایل مینی بچ 64 ای

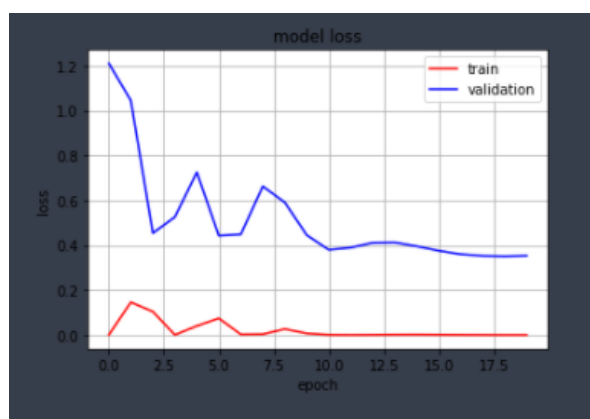
واضا در طی 20 اپیاک شبکه ما با بچ سایز 64، train میشود و با 20% از داده های test برای Validation استفاده میشود.

نتیجه نمودار دقت :



شکل 2-19 دقت با بچ سایز 64

نتیجه نمودار Loss :



شکل 2-20 Loss با بچ سایز 64

همچنین اطلاعات دقیق به شرح زیر است:

```
2/2 [=====] - 0s 1000us/step - loss: 0.2773 - accuracy: 0.9286
Test Loss 0.27726852893829346
Test Accuracy 0.9285714030265808
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 3 19]]
```

شکل 2-21 اطلاعات دقیق بچ سایز 64

دقت 0.928 و Loss برابر بت 0.277 شد و ماتریس Confusion قابل مشاهده است.

3- حالت سوم stochastic mini batch based با $\text{batch_size}=128$

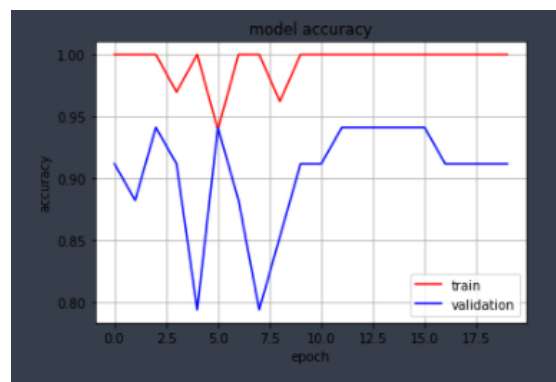
stochastic mini batch based Modeling: Size 64

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=64, validation_split=0.2)
```

شکل 2-22 کامپایل مینی بچ 128 تایی

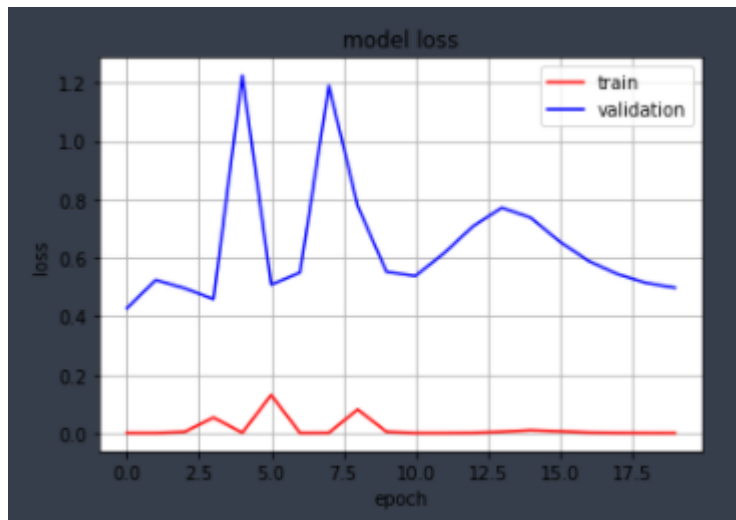
واضا در طی 20 اپیاک شبکه ما با بچ سایز 128، train میشود و با 20% از داده های test برای Validation استفاده میشود.

نتیجه نمودار دقت :



شکل 2-23 دقت با بچ سایز 128

نتیجه نمودار Loss :



شکل 2-24 Loss با بچ سایز 128

همچنین اطلاعات دقیق به شرح زیر است:

```
2/2 [=====] - 0s 2ms/step - loss: 0.4686 - accuracy: 0.8571
Test Loss 0.46860232949256897
Test Accuracy 0.8571428656578064
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 6 16]]
```

شکل 2-25 اطلاعات دقیق بچ سایز 128

دقت 0.857 و Loss برابر بت 0.468 شد و ماتریس Confusion قابل مشاهده است.

- نتیجه گیری:

مشاهده میشود که اطلاعات برای پردازش ها به این شکل شده اند:

Batch size 32: Accuracy of 0.982 & Loss 0.247

Batch size 64: Accuracy of 0.928 & Loss 0.277

Batch size 128: Accuracy of 0.857 & Loss 0.468

مشاهده میشود که با افزایش batch size دقت ما کاهش و Loss افزایش داشته است. برای توجیه این امر از سورس زیر استفاده میکنیم:

Resource: Nitish Shirish Keskar, Dheevatsa Mudigere, Jorge Nocedal, Mikhail Smelyanskiy, Ping Tak Peter Tang. On Large-Batch Training for Deep Learning: Generalization Gap and Sharp Minima.

در این سورس تبیین میشود که " در عمل مشاهده شده است که هنگام استفاده از **Large batch** ، تخریب قابل توجهی در کیفیت مدل بوجود می آید ، که توسط توانایی آن برای تعمیم اندازه گیری می شود. " همچنین بیان میشود که " فقدان توانایی تعمیم به این دلیل است که روشهای دسته بزرگ تمایل دارند تا به حداقل رساندن شدید عملکرد آموزش همگرا شوند. " که دلیل آن ها **مقادیر ویژه مثبت بزرگ در تابع هسین** است. اما از سوی دیگر، **Batch size های کوچکتر به سمت Flat minimum** ها همگرا میشوند و به **مقادیر ویژه کوچک ماتریس هسین** را در بر میگیرند

نتیجه گیری:

با توجه به صحبت های انجام شده و موارد ذکر شده، از **Batch size 32** استفاده میشود.

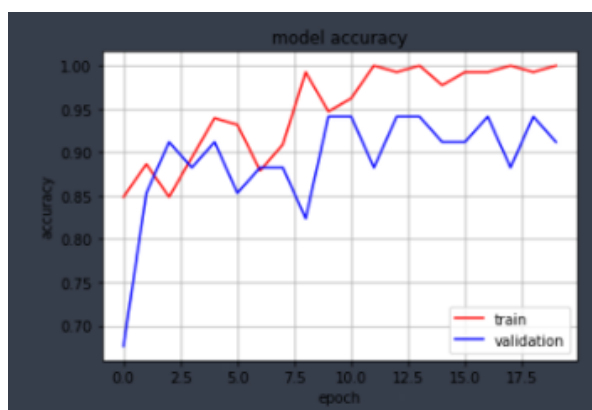
ح: Epoch VS Iterations

در شبکه های عصبی و یادگیری عمیق:

- ایپاک: یک Forward pass و Backward pass از تمام داده های یادگیری با ایپاک مینامیم
- تعداد Iteration : تعداد Pass ها که هر Pass به تعداد Batch size دارد

پس در واقع در هر ایپاک تمام داده های تمرین مورد پردازش قرار میگیرند و در هر Iteration یک Batch وارد پردازش میشود.

برای یافتن بهترین ایپاک به سادگی میتوان Metric مناسب را انتخاب کرد و Loss را نیز در نظر گرفت. به طور معمول در هر مسئله ایپاک مورد نظر ما میتواند متفاوت باشد چرا که هر مسئله دقت خود را میطلبد. به طور مثال در زیر میتوان اطلاعات حاصل از پردازش سری قبل را دید:



شکل 2-25 دقت مدل MLP

مسلّم است که میتواند 10 ایپاک هم مناسب باشد و تا 20 ایپاک پیش نرویم.

افزایش تعداد ایپاک ها ممکن است به **Overfit** شدن مدل بیانجامد و دیگر برای داده های Test و Validation مطلوب عمل نکند.

به طور کلی ایتريشن ها و ایپاک ها ميبايست ما را به نتايج مطلوب مسئله خودمان ببرد، همچنين ميبايست دقت نمود که مدل **Overfit** نشود.

- در Batch تعداد ایپاک و Iteration یسکسان است
- در حالت با Batch size 32 تعداد Iteration ها تقریبا 7 برابر تعداد ایپاک هاست
- در حالت با Batch size 64 تعداد Iteration ها تقریبا 3.5 برابر تعداد ایپاک هاست
- در حالت با Batch size 128 تعداد Iteration ها تقریبا 2 برابر تعداد ایپاک هاست

ط: توابع فعال ساز tanh, sigmoid, reLU

در این بخش سعی میشود همه این سه توابع فعال ساز را برای مدل سازی استفاده کنیم، در مثال های قبل، دیده شد که با تابع فعال ساز reLU به نتایج بسیار خوبی رسیدیم، دلیل آن است که تابع reLU با تمام سادگی خود، بسیار ابزار قدرتمندی بوده و در اکثر Task های که با CNN / MLP میتوان شبکه را توسعه داد از این تابع فعال ساز استفاده میشود.

- تابع فعال ساز reLU:

```
#Creating a model with 2 hidden Layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='relu', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='relu')) #Hidden Layer 2
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last Layer with one output per class
model.summary()
```

```
Model: "sequential_6"
Layer (type) Output Shape Param #
-----
dense_18 (Dense) (None, 512) 31232
dense_19 (Dense) (None, 512) 262656
dense_20 (Dense) (None, 2) 1026
-----
Total params: 294,914
Trainable params: 294,914
Non-trainable params: 0
```

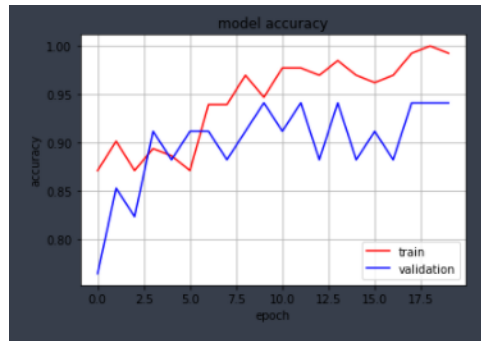
Compiling, Fitting, and Plots

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-27 کامپایل و فیت مدل شبکه ReLU classification

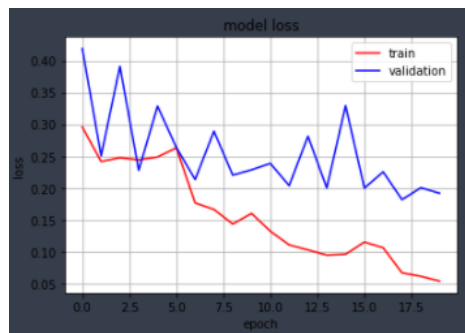
همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 ایپاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

نمودار دقت در هر ایپاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-28 نمودار دقت reLU

مشاهده میشود دقت رو به افزایش میباشد در هر اپیاک و به دقت خیلی خوبی رسیدیم بعد از 17 اپیاک. نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-29 نمودار ReLU Loss

همانطور که مشاهده میشود، به نتیجه مطلوب رسیدیم، در 17 اپیاک، تابع Loss ما برای داده های Test & Validation بسیار کاهش پیدا کرده است. ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 2ms/step - loss: 0.2488 - accuracy: 0.8810
Test Loss 0.2488042563199997
Test Accuracy 0.8809523582458496
confusion matrix=
[[18  2]
 [ 3 19]]
```

شکل 2-30 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن برای ReLU

- تابع فعال ساز Sigmoid:

```
#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='sigmoid', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='sigmoid')) #Hidden Layer 2
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last Layer with one output per class
model.summary()
```

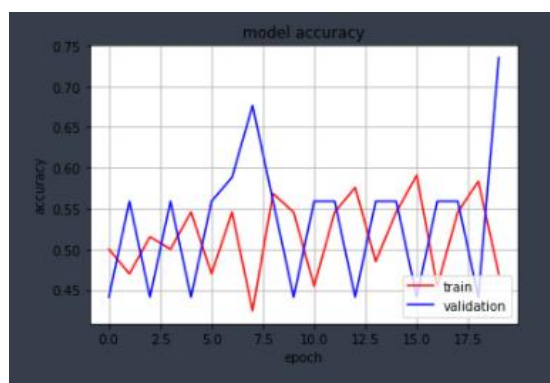
```
Model: "sequential_7"
Layer (type)                 Output Shape              Param #
-----
dense_21 (Dense)             (None, 512)              31232
dense_22 (Dense)             (None, 512)              262656
dense_23 (Dense)             (None, 2)                1026
-----
Total params: 294,914
Trainable params: 294,914
Non-trainable params: 0
```

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-31 کامپایل و فیت مدل شبکه sigmoid classification

همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

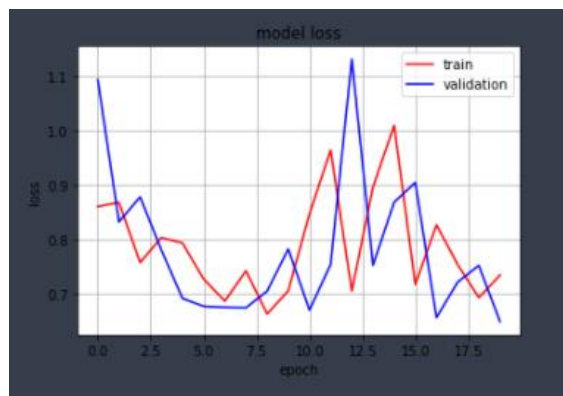
نمودار دقت در هر اپیاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-32 نمودار دقت Sigmoid

مشاهده میشود فرایندی بسیار نوسانی را طی کردیم و از اپیاک 17 مدل Overfit شده است.

نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-33 نمودار sigmoid Loss

همانطور که مشاهده میشود، در اپیاک 12م تابع Loss برای داده های Validation بسیار زیاد میشود و مرحله نوسانی را طی میکند
ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.6514 - accuracy: 0.6429
Test Loss 0.651374101638794
Test Accuracy 0.6428571343421936
confusion matrix=
[[13  7]
 [ 8 14]]
```

شکل 2-34 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن برای sigmoid

میبینیم که دقت بسیار کاهش داشت.

- تابع فعال ساز tanh:

Activation Functions: tanh

```
#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='tanh', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='tanh')) #Hidden Layer 2
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last layer with one output per class
model.summary()
```

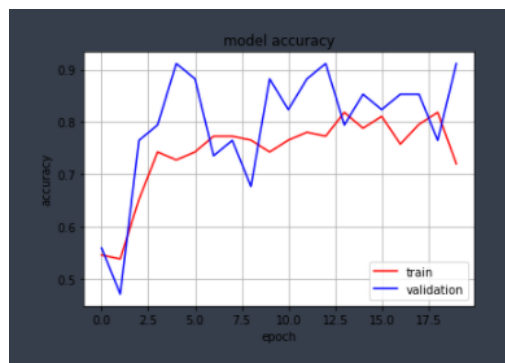
```
Model: "sequential_8"
Layer (type)                 Output Shape              Param #
=====
dense_24 (Dense)             (None, 512)               31232
dense_25 (Dense)             (None, 512)              262656
dense_26 (Dense)             (None, 2)                 1026
=====
Total params: 294,914
Trainable params: 294,914
Non-trainable params: 0
```

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-35 کامپایل و فیت مدل شبکه tanh classification

همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

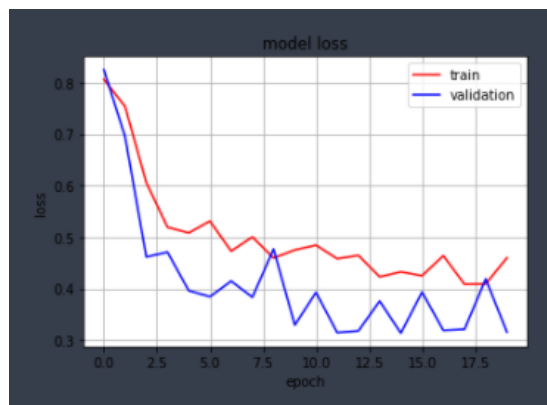
نمودار دقت در هر اپیاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-36 نمودار دقت Sigmoid

مشاهده میشود فرایندی بسیار نوسانی را طی کردیم و از اپیاک 17 مدل Overfit شده است.

نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-37 نمودار tanh Loss

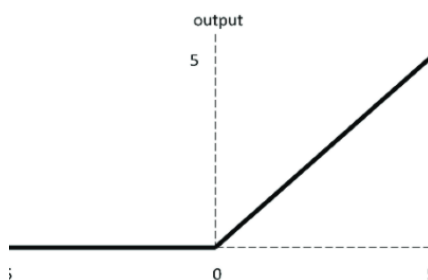
همانطور که مشاهده میشود، به ازای اپیاک 10 به دقت خوبی رسیده ایم. ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 999us/step - loss: 0.4449 - accuracy: 0.7857
Test Loss 0.4449012279510498
Test Accuracy 0.7857142686843872
confusion matrix=
[[18  2]
 [ 7 15]]
```

شکل 2-38 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن برای tanh

میبینیم که دقت بهتری نسبت به sigmoid و بدتری نسبت به ReLU داشت.

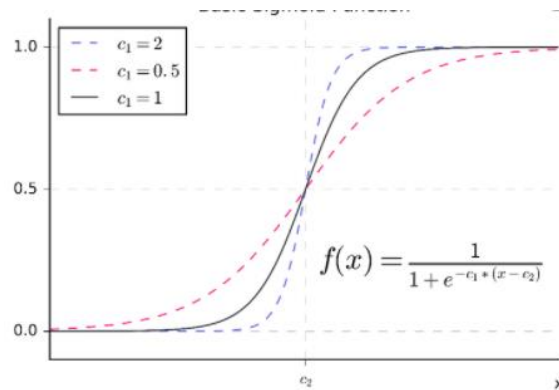
مزایا و معایب ReLU:



شکل 2-39 تابع reLU

- Vanish Gradient نیست +
- بسیار محاسبه راحت تری دارد قبل از 0 را 0 و بعد از آن را x برمیگرداند. +
- متمایل به Blow up activation است -
- مشکل Dying ReLU : اگر بسیاری Activation کمتر از صفر باشد خروجی همه آن ها صفر میشود، که میتواند مشکل زا باشد. -

مزایا و معایب Sigmoid:

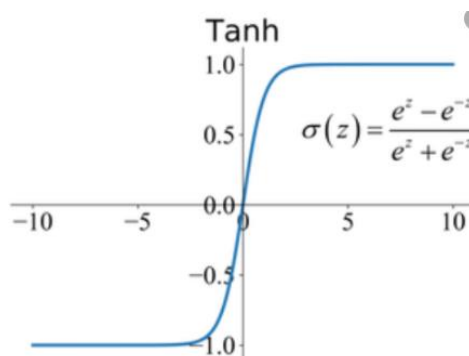


شکل 2-39 تابع Sigmoid

- متمایل به Blow up activation نیست +
 - بر خلاف ReLU متاسفانه Vanish Gradient است -
- $S'(a) = S(a)(1 - S(a))$. When "a" grows to infinite large
 $S'(a) = S(a)(1 - S(a)) = 1 \times (1 - 1) = 0$.

شکل 2-40 عیب Sigmoid

مزایا و معایب tanh:



شکل 2-39 تابع tanh

- Tanh در واقع logistic sigmoid است که عملکرد بهتری دارد +
- قابل انتگرال گیری میباشد و غیر خطی است و میتواند خروجی غیر خطی تولید کند +

- در تمامی نقاط مشتق پذیر است +
- به نسبت ReLU کاربرد کمتری دارد -
- تابع یکنواخت است اما مشتق آن یکنواخت نیست -
- معمولاً فقط برای کلسیفای کردن 2 کلاس استفاده میشود -

ی: افزودن لایه به شبکه عصبی

در بخش های قبلی 2 لایه مخفی داشتیم، در این بخش یک بار 4 لایه مخفی و بار بعدی 6 لایه مخفی گذاشته میشود تا تفاوت را مشاهده کنیم.

- شبکه 4 لایه مخفی:

```
Neural Network with 4 hidden layers:

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='relu', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last Layer with one output per class
model.summary()
```

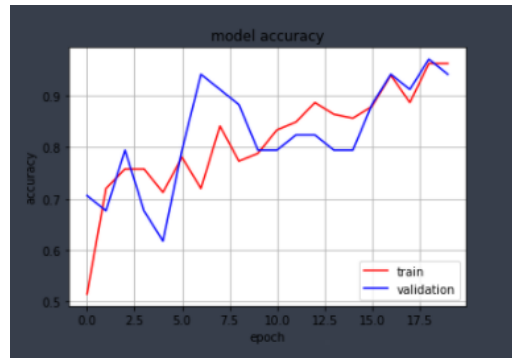
Layer (type)	Output Shape	Param #
dense_27 (Dense)	(None, 512)	31232
dense_28 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_29 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_30 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_31 (Dense)	(None, 2)	1026
Total params: 820,226		
Trainable params: 820,226		

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-40 کامپایل و فیت مدل شبکه 4 layers classification

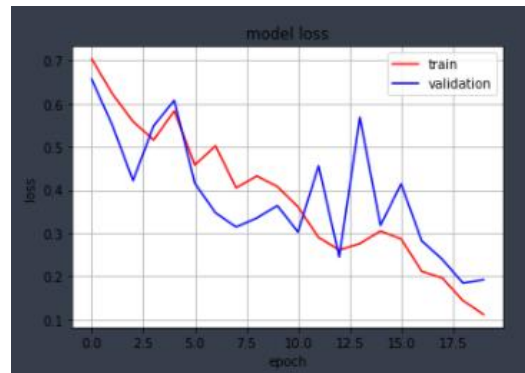
همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

نمودار دقت در هر اپیاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-41 نمودار دقت 4 hidden layers

مشاهده میشود فرایندی بسیار خوبی را طی کرده است و در اپیاک 17م به دقت خوبی رسیده است. نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-42 نمودار Loss 4 hidden layers

همانطور که مشاهده میشود، به ازای اپیاک 12 Loss زیاد میشود ولی دوباره به حالت مطلوب برمیگردد ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.2516 - accuracy: 0.9048
Test Loss 0.25156891345977783
Test Accuracy 0.9047619104385376
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 4 18]]
```

شکل 2-43 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیژرن برای 4 hidden layers

میبینیم که دقت بسیار بالایی داشت (با مقدار 0.904)

- شبکه 6 لایه مخفی:

```
Model: "sequential_10"
```

Layer (type)	Output Shape	Param #
dense_32 (Dense)	(None, 512)	31232
dense_33 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_34 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_35 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_36 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_37 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_38 (Dense)	(None, 2)	1026

```

Total params: 1,345,538
Trainable params: 1,345,538
Non-trainable params: 0

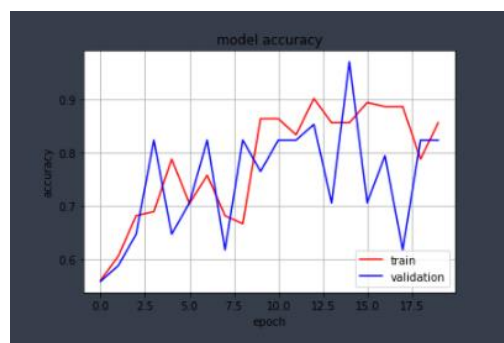
```

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-44 کامپایل و فیت مدل شبکه 6 layers classification

همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

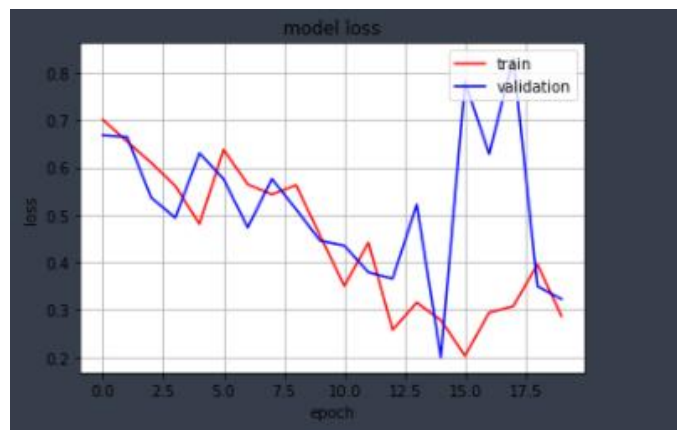
نمودار دقت در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن است:



شکل 2-45 نمودار دقت 6 hidden layers

مشاهده میشود فرایندی خوبی را طی نکرده است دقت بسیار نوسانی است با جلو رفتن اپیاک ها.

نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-46 نمودار Loss 6 hidden layes

همانطور که مشاهده میشود، به ازای ایپاک 12 Loss زیاد میشود ولی دوباره tendency دارد که به حالت مطلوب برگردد، خطر پیش آمدن overfit در این پیاده سازی به چشم میخورد. در کل افزایش 2 لایه مخفی، به ضرر تمام شد

ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.3998 - accuracy: 0.7857
Test Loss 0.39984261989593506
Test Accuracy 0.7857142686843872
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 9 13]]
```

شکل 2-47 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن برای 6 hidden layers

میبینیم که دقت بسیار کمتری نسبت به حالت قبلی با 4 لایه دارد

نتیجه گیری:

همانطور که انتظار میرفت، تعداد 6 لایه مخفی به ضرر ما تمام شد چرا که با افزایش زیادی تعداد لایه های مخفی، دقت ما کاهش یافت، از جمله مشکلات لایه های زیادی، به خوبی انجام نشدن backpropagation است (یعنی Backpropagated errors خیلی کوچک میشوند و یادگیری صورت نمیگیرد) مشکل Overfit را نیز نباید فراموش کرد که نباید صورت گیرد.

ک: بهترین مدل در سری قبلی

همانطور که دیده شد، با 4 لایه مخفی به دقت خیلی خوبی رسیدیم که استفاده از آن را منطقی میسازد، مشخصات پارامتر آن در زیر مشخص است:

```
Neural Network with 4 hidden layers:

#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='relu', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last Layer with one output per class
model.summary()
```

Layer (type)	Output Shape	Param #
dense_27 (Dense)	(None, 512)	31232
dense_28 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_29 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_30 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_31 (Dense)	(None, 2)	1026

Total params: 820,226
Trainable params: 820,226

شکل 2-48 کامپایل و فیت مدل شبکه 4layers classification

اطلاعات مربوط به این پیاده سازی نیز در زیر آمده است

```
WARNING:tensorflow:6 out of the last 11 calls to <function Model.make_predict_function.<locals>.predict_function at 0x000001E803F5E1F0> triggered tf.function retracing. Tracing is expensive and the excessive number of tracings could be due to (1) creating @tf.function repeatedly in a loop, (2) passing tensors with different shapes, (3) passing Python objects instead of tensors. For (1), please define your @tf.function outside of the loop. For (2), @tf.function has experimental_relax_shapes=True option that relaxes argument shapes that can avoid unnecessary retracing. For (3), please refer to https://www.tensorflow.org/tutorials/customization/performance#python_or_tf_args and https://www.tensorflow.org/api_docs/python/tf/function for more details.
2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.2516 - accuracy: 0.9048
Test Loss 0.25156891345977783
Test Accuracy 0.9047619104385376
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 4 18]]
```

شکل 2-49 اطلاعات فیت مدل شبکه 4layers classification

برای بهبود این شبکه میتوان راهکار های زیر را انجام داد:

- میتوان تعداد نورون های هر لایه را متفاوت کرد، این امر سبب میشود نتیجه آموزش متفاوت شود
- به جای MLP میتوان از CNN استفاده کرد که در مقابل اغتشاشات نیز مقاوم است
- میتوان سبک گزینش Data-set را متفاوت کرد و به نحوی دیگر داده های آزمون، ارزیابی و یادگیری را انتخاب نمود
- میتوان ایپاک ها را تغییر داد تا به ایپاک بهینه برسیم

ل: نورون ها و لایه های کمتر و تاثیر Overfitting

در این قسمت، سعی میشود با کاهش تعداد نورون ها و تعداد نورون های آن ها، تاثیر Overfitting را روی این امر بررسی کنیم:

- شبکه 2 لایه مخفی با تعداد نورون 20 در هر لایه:

Neural Network with 2 hidden layers and 20 neurons:

```
#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(20, activation='relu', input_shape=(60,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(20, activation='relu'))
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last layer with one output per class
model.summary()
```

Model: "sequential_14"

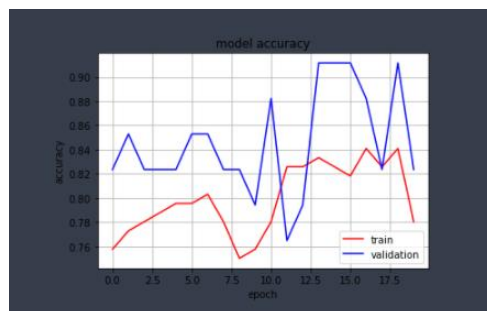
Layer (type)	Output Shape	Param #
dense_48 (Dense)	(None, 20)	1220
dense_49 (Dense)	(None, 20)	420
dense_50 (Dense)	(None, 2)	42
Total params: 1,682		
Trainable params: 1,682		
Non-trainable params: 0		

```
model.compile(loss='categorical_crossentropy', optimizer='adam', metrics=['accuracy'])
history = model.fit(X_train, Y_train, epochs=20, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 2-40 کامپایل و فیت مدل شبکه 2 لایه classification

همانگونه که مشاهده میشود، مدل ما در 20 اپیاک فیت میشود و همانگونه که مشخص است، 20% داده های تست را برای validation انتخاب میکند. برای بدست آوردن و ترسیم نمودار accuracy را به عنوان متریک در نظر گرفتیم.

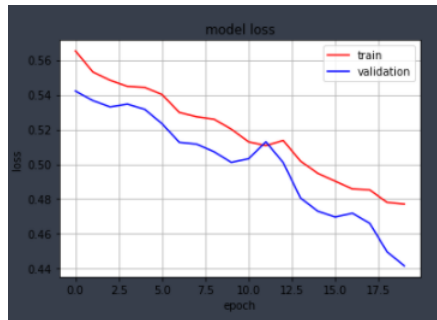
نمودار دقت در هر اپیاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 2-41 نمودار دقت 2 hidden layers

مشاهده میشود؛ که در مدل خیلی سریع Overfit میشود.

نمودار Loss در هر اپیاک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-42 نمودار Loss hidden layes2

همانطور که مشاهده میشود Loss به صورت کاهشی بوده و عملکرد خوبی داشتیم ابتدا مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
Test Loss 0.5062450170516968
Test Accuracy 0.7857142686843872
confusion matrix=
[[19  1]
 [ 8 14]]
```

شکل 2-43 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیژن برای hidden layers2

همانطور که انتظار میرفت چون تعداد پارامتر های مسئله بسیار کاهش داشته و پیچیدگی مسئله خیلی کمتر شده است، میبایست در ایپاک کمتری به جواب برسیم و بیشتر از آن ما را به سمت Overfitting میبرد.

سوال 3 – Dimension Reduction

کد مربوط به این سوال در آخر فایل های زیر است

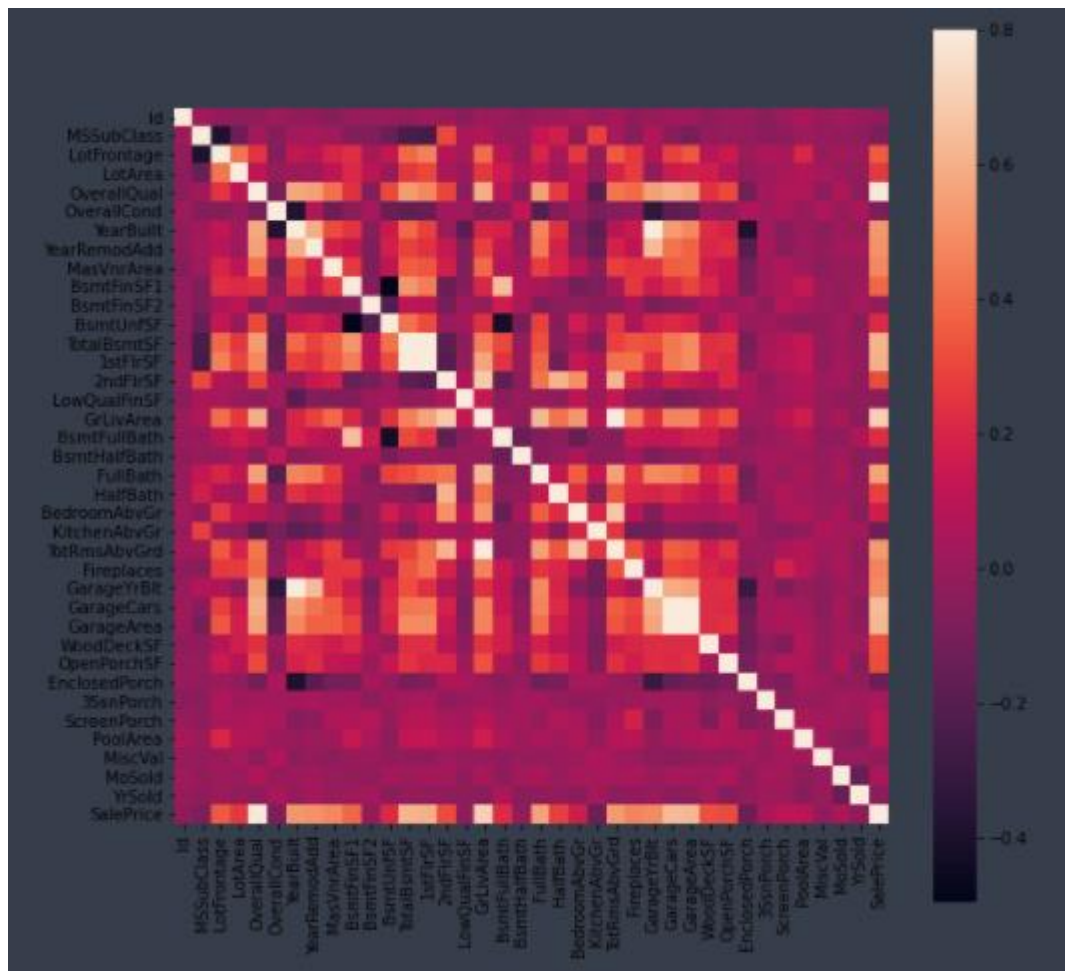
موارد الف-ب-ج در فایل کد NNDL_HW2_Q1_Q3

موارد د-ه-و در فایل کد NNDL_HW2_Q2_Q3

موجود میباشد

الف: ماتریس همبستگی:

در این قسمت برای آنکه بتوان با نام های درست (و نه عددی که به جای کتگوری ها استفاده شد) نمایش ماتریس همبستگی را داشته باشیم، دوباره دیتا ها Load شدند و فقط اینبار نام های ویژگی ها همان های اصلی هستند:



شکل 3-آ-1 ماتریس همبستگی داده ها

ماتریس همبستگی (Correlation Matrix) جدولی است که ضریب همبستگی بین متغیرها را نشان می‌دهد. هر متغیر تصادفی مثل X_i در جدول با هریک از متغیرهای دیگر (X_j) همبستگی دارد (یعنی تغییر یکی از متغیرها بر مقدار پارامتر دیگری تاثیر می‌گذارد). با این جدول می‌توانیم بدانیم کدام متغیرها بیشترین همبستگی را با هم دیگر دارند.

به صورت بدیهی میتوان در نظر گرفت که قطر اصلی تماماً سفید است چرا که همبستگی هر ویژگی با خودش 1 است

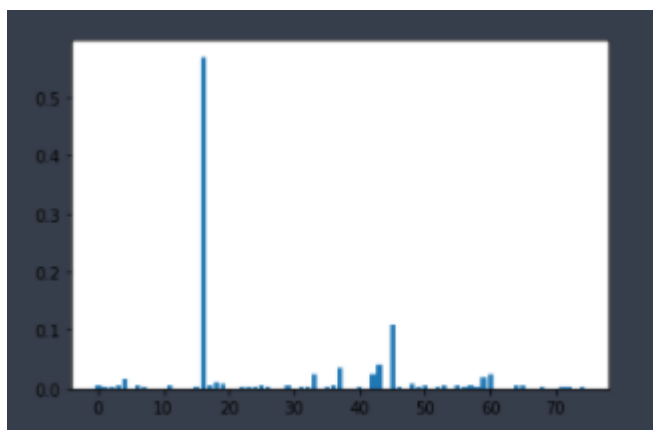
ب: Decision Tree , Linear Regression

در این بخش میخواهیم اهمیت هر ویژگی را به نمایش بگذاریم و دیده شود که کدام ویژگی از بقیه مهمتر بوده و حضورش ضروری تر است.

1- Linear Regression :

با استفاده از Regressor استفاده میکنیم به هر کدام از ویژگی ها امتیاز میدهد، نسبت میگیرد و به ما نمایش میدهد که کدام ویژگی ها از همه موثر تر بوده اند:

در تصویر زیر به علت آنکه به صورت عددی با Feature های Dataset برخورد کردیم، این Feature ها به ترتیب از 0 تا 70 نام گذاری شده است:

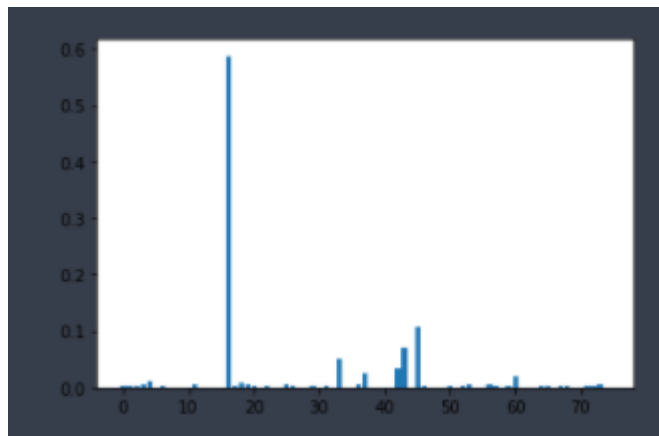


شکل 3-ب- Feature Importance Regressor 2

2- Decision Tree :

با استفاده از Decision Tree به هر کدام از ویژگی ها امتیاز میدهد، نسبت میگیرد و به ما نمایش میدهد که کدام ویژگی ها از همه موثر تر بوده اند:

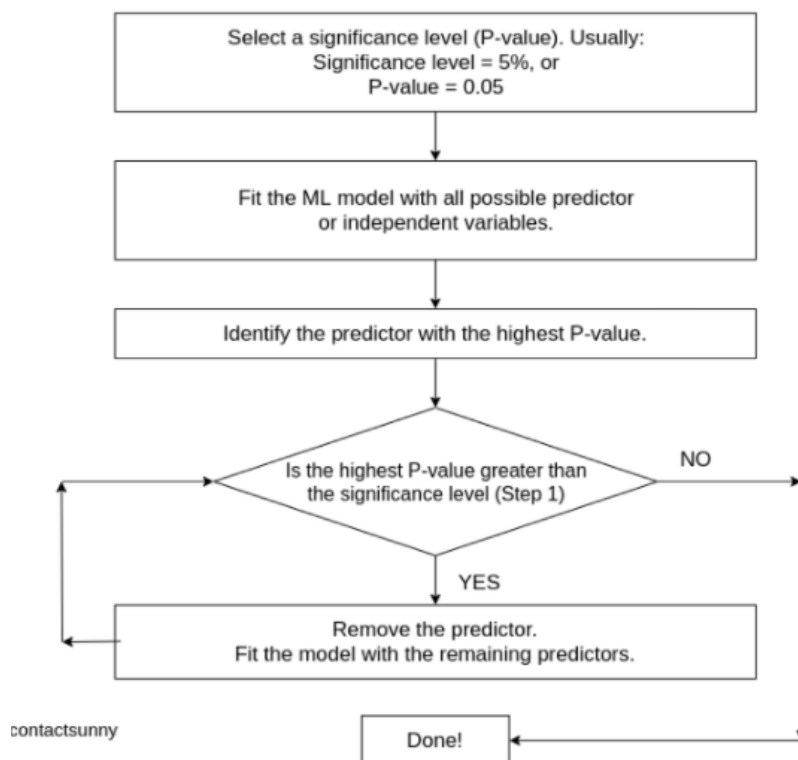
در تصویر زیر به علت آنکه به صورت عددی با Feature های Dataset برخورد کردیم، Label این Feature ها به ترتیب از 0 تا 70 نام گذاری شده است:



شکل 3-ب- Feature Importance Decision Tree 2

ج: Backward Elimination

فلوچارت این الگوریتم به مانند زیر است:



شکل 3-ج-1 فلوچارت Backward Elimination

پس همانند الگوریتم عمل میکنیم و یک Level اولیه 0.5% ی در نظر میگیریم، با تمام ویژگی هایی که داریم، مدلی را طراحی میکنیم، اینجا از مدل Linear Regression استفاده شده است. ویژگی با بالاترین لول را در نظر گیریم، اگر بیشتر از مقدار اولیه ست شده بود آن را حذف میکنیم و سپس دوباره امتحان میکنیم، اگر همه از آن کمتر بودند، الگوریتم به ایان میرسد

OLS Regression Results			
Dep. Variable:	75	R-squared:	0.838
Model:	OLS	Adj. R-squared:	0.827
Method:	Least Squares	F-statistic:	77.43
Date:	Tue, 27 Apr 2021	Prob (F-statistic):	0.00
Time:	23:16:50	Log-Likelihood:	1971.2
No. Observations:	1168	AIC:	-3794.
Df Residuals:	1094	BIC:	-3420.
Df Model:	73		
Covariance Type:	nonrobust		

3ج-2 بعد از فیت کردن مدل

بعد از انجام عملیات فوق، به نتیجه رو به رو برای داده های Optimal رسیدیم

x_train_new															
	1	3	4	5	7	11	13	16	17	18	21	25	26	29	30
171	0.000000	0.410959	0.142420	1.0	1.0	0.500000	0.285714	0.555556	0.500	0.637681	0.142857	0.070000	1.000000	1.00	0.5
881	0.176471	0.078767	0.058230	1.0	1.0	0.958333	0.285714	0.666667	0.500	0.855072	0.142857	0.073125	0.666667	0.75	1.0
1437	0.000000	0.256849	0.052088	1.0	1.0	0.666667	0.285714	0.777778	0.500	0.985507	0.142857	0.266250	0.000000	0.25	1.0
627	0.352941	0.202055	0.038795	1.0	1.0	0.500000	0.285714	0.555556	0.625	0.601449	0.142857	0.102500	1.000000	1.00	1.0
899	0.000000	0.150685	0.026610	1.0	1.0	0.791667	0.285714	0.444444	0.750	0.644928	0.142857	0.000000	1.000000	1.00	1.0
...
1050	0.000000	0.178082	0.035958	1.0	1.0	0.333333	0.285714	0.666667	0.500	0.978261	0.142857	0.000000	0.666667	0.75	1.0
1171	0.000000	0.188356	0.036551	1.0	1.0	0.500000	0.285714	0.555556	0.625	0.623188	0.142857	0.000000	1.000000	1.00	1.0
353	0.058824	0.133562	0.033747	1.0	1.0	0.708333	0.285714	0.555556	0.875	0.405797	0.142857	0.000000	1.000000	1.00	1.0
78	0.411765	0.174658	0.044301	1.0	1.0	0.791667	0.285714	0.333333	0.500	0.695652	0.142857	0.000000	1.000000	1.00	1.0
1085	0.382353	0.178082	0.036313	1.0	1.0	0.833333	0.285714	0.555556	0.625	0.869565	0.142857	0.000000	1.000000	0.75	1.0

شکل 3ج 3 داده های اپتیمال

همانگونه که مشاهده میشود، فقط 34 ویژگی از 75 ویژگی باقی مانده است.

```
#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, input_dim = 34, activation='sigmoid'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(1, activation='linear'))
model.summary()

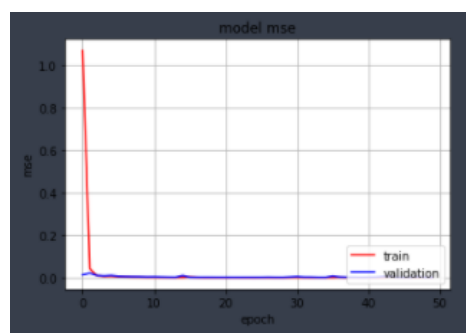
Model: "sequential_1"
Layer (type)                 Output Shape              Param #
=====
dense_4 (Dense)              (None, 512)              17920
dense_5 (Dense)              (None, 512)              262656
dense_6 (Dense)              (None, 1)                513
=====
Total params: 281,089
Trainable params: 281,089
Non-trainable params: 0

model.compile(loss='mse', optimizer='adam', metrics=['mse','mae'])
history = model.fit(x_train_new, y_train, epochs=50, batch_size=32, validation_split=0.2)
```

شکل 3 ج4 مدل کردن شبکه

حال نوبت آن است که مدلمان را با این داده ها فیت کنیم.

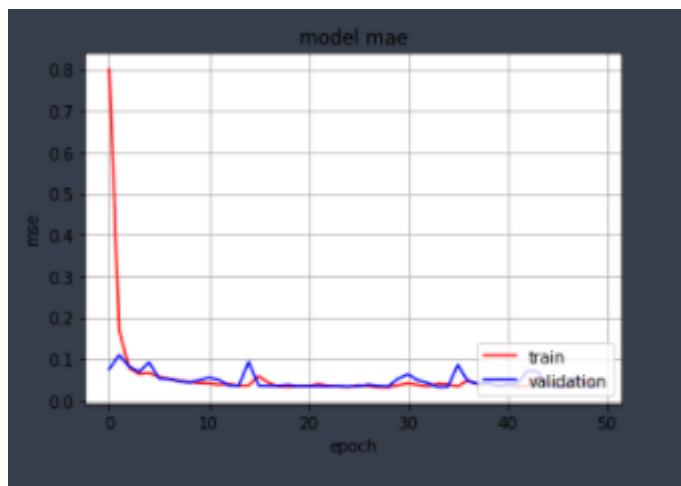
برای متریک mse برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-26 دو لایه مخفی mse metric relu

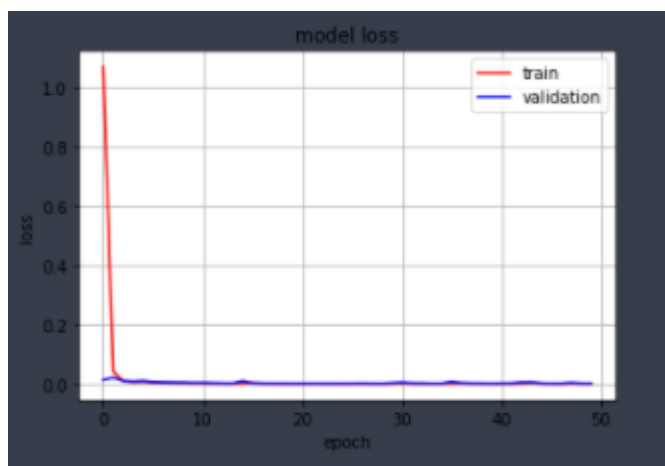
برای متریک mae برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیاک در تصویر پایین آورده شده

است:



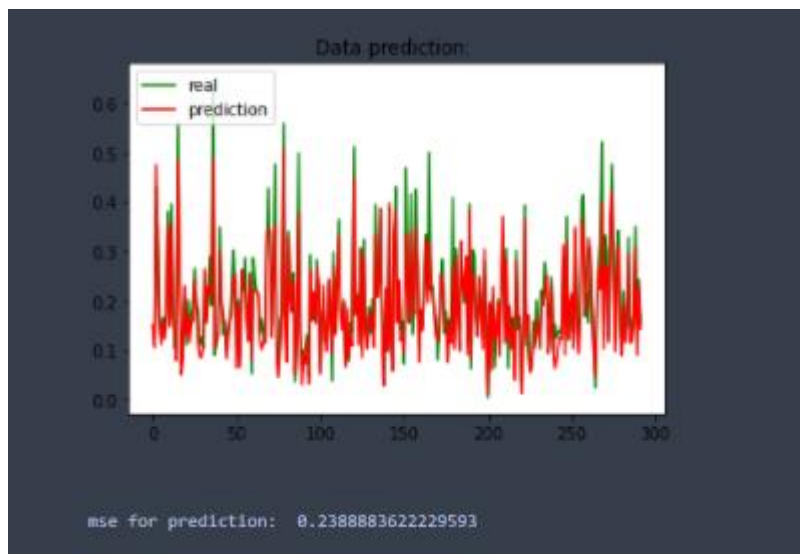
شکل 1-27 دو لایه مخفی metric mae: relu

برای تابع Loss برای داده های train و Evaluation پلات با 50 اپیک در تصویر پایین آورده شده است:



شکل 1-28 دو لایه مخفی metric mae: relu

در نهایت بعد از تخمین، داریم که برای داده های تست میتوان به صورت دستی نیز با داده های پیشبینی شده mse آن ها را محاسبه کرد و یک شکل کلی از آن ها کشید



شکل 1-29 دو لایه مخفی relu: prediction

نتیجه گیری:

- همانطور که مشخص است MSE بین داده های تخمینی و حقیقی تست، برابر با 0.238 شد
- تعداد اپیاک های بهینه میتواند 2 باشد

د: Dimension reduction: PCA

در این سوال هدف آن است که با استفاده از Principle component algorithm ابعاد داده های خود را کم کنیم.

دلیل این امر: داده های زیاد یعنی پردازش زیاد و این امر به افزایش زمان برنامه ما می انجامد، پس سعی میکنیم از این الگوریتم استفاده کرده و ابعاد مسئله خود را کاهش داده تا نه تنها دقت خوبی داشته باشیم بلکه در زمان و فضا نیز صرفه جویی کرده باشیم

ابتدا بهترین پیاده سازی خود را که 4 لایه ای بود را انتخاب میکنیم و روی آن PCA میزنیم:

```
import time
#Creating a model with 2 hidden layers
model = Sequential()
model.add(Dense(512, activation='relu', input_shape=(19,))) #Hidden Layer 1
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(512, activation='relu'))
model.add(Dense(2, activation='softmax')) #Last Layer with one output per class
model.summary()
```

Model: "sequential_20"

Layer (type)	Output Shape	Param #
dense_74 (Dense)	(None, 512)	10240
dense_75 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_76 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_77 (Dense)	(None, 512)	262656
dense_78 (Dense)	(None, 2)	1026
Total params: 799,234		
Trainable params: 799,234		

شکل 3-1 مدل انجام شده برای pca

برای استفاده از این روش، از کتابخانه SKLearn پایتون PCA را import میکنیم و ابعاد را کاهش میدهیم. برای اینکار تا 0.96% اطلاعات را نگه میداریم و نتیجه را نگه میداریم:

```

Y_train = np_utils.to_categorical(y_train)
Y_test = np_utils.to_categorical(y_test)
Y_train_pca = Y_train
Y_test_pca = Y_test

time_begin = time.time()
pca = PCA(.96)
pca.fit(X_train)
X_train_pca = pca.transform(X_train)
X_test_pca = pca.transform(X_test)
time_end = time.time()

X_train_pca_df = pd.DataFrame(X_train_pca[0:,0:])
X_test_pca_df = pd.DataFrame(X_test_pca[0:,0:])
pca.n_components_

19

print(time_end - time_begin)

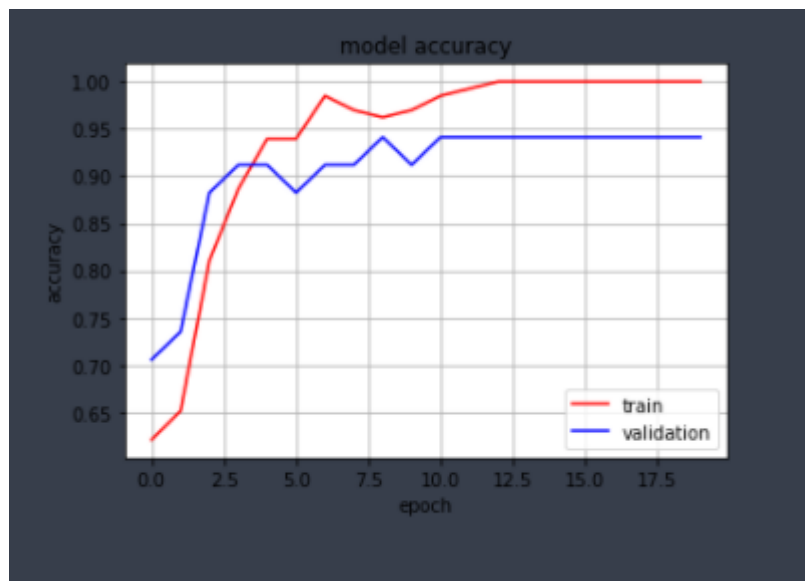
0.012992143630981445

```

شکل 3-2 PCA Implementation

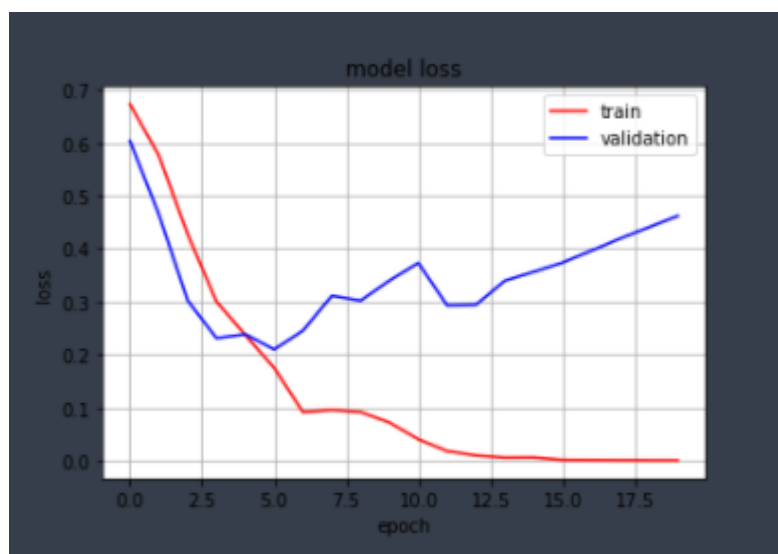
همانطور که در شکل بالا مشخص می‌باشد، ابعاد ما از 60 به 19 کاهش پیدا کرده و فقط 0.012 ثانیه اینکار به طول انجامید.

نمودار دقت در هر اپیک در شکل زیر قابل دیدن است:



شکل 1-3 نمودار دقت pca

مشاهده میشود که در مدل خیلی سریع تر به دقت خوب میرسد .
نمودار Loss در هر اپیک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-23 نمودار Loss pca

همانطور که مشاهده میشود Loss به صورت خیلی سریع کاهش می یابد و بعد Overfit میشود

مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```
Test Loss 0.5081843733787537
Test Accuracy 0.8809523582458496
confusion matrix=
[[20  0]
 [ 5 17]]
```

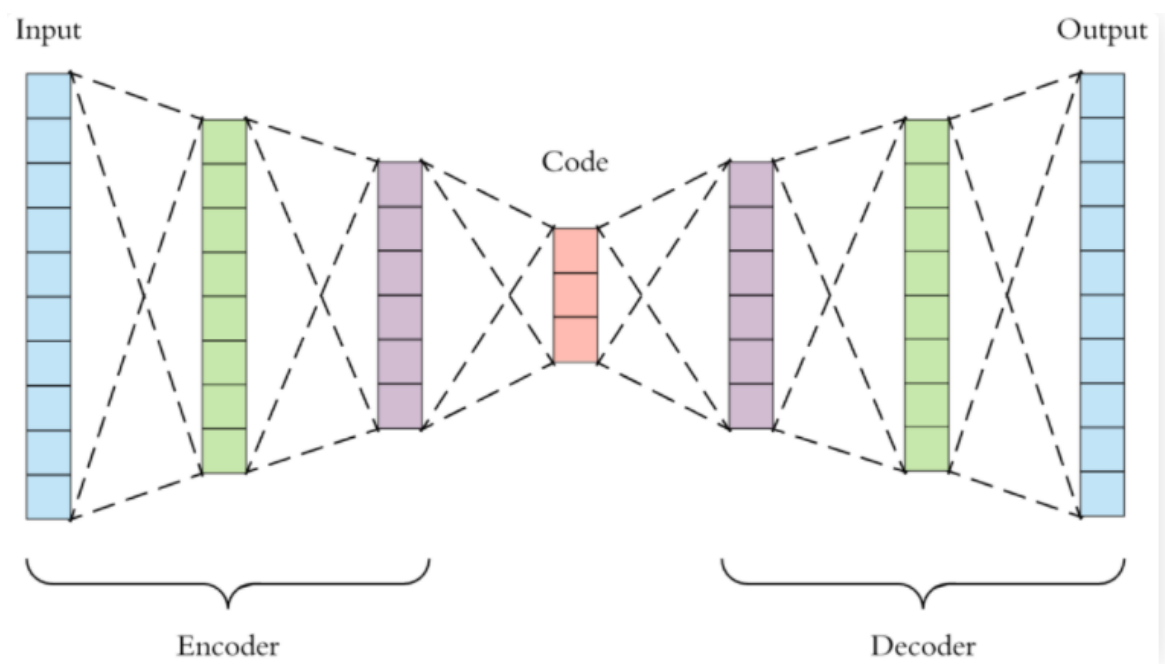
شکل 2-43 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن pca

همانطور که انتظار میرفت بسیار سریع تر به جواب رسیدیم و میتوان ایپاک 10 را خاتمه الگوریتم نام گذاری کنیم.

• Dimension reduction: Auto-Encoder :

در این سوال هدف آن است که با استفاده از Auto Encoder ابعاد داده های خود را کم کنیم. دلیل این امر: داده های زیاد یعنی پردازش زیاد و این امر به افزایش زمان برنامه ما می انجامد، پس سعی میکنیم از این الگوریتم استفاده کرده و ابعاد مسئله خود را کاهش داده تا نه تنها دقت خوبی داشته باشیم بلکه در زمان و فضا نیز صرفه جویی کرده باشیم بهترین پیاده سازی خود را که 4 لایه ای بود را انتخاب میکنیم و روی آن Auto Encoder میزنیم.

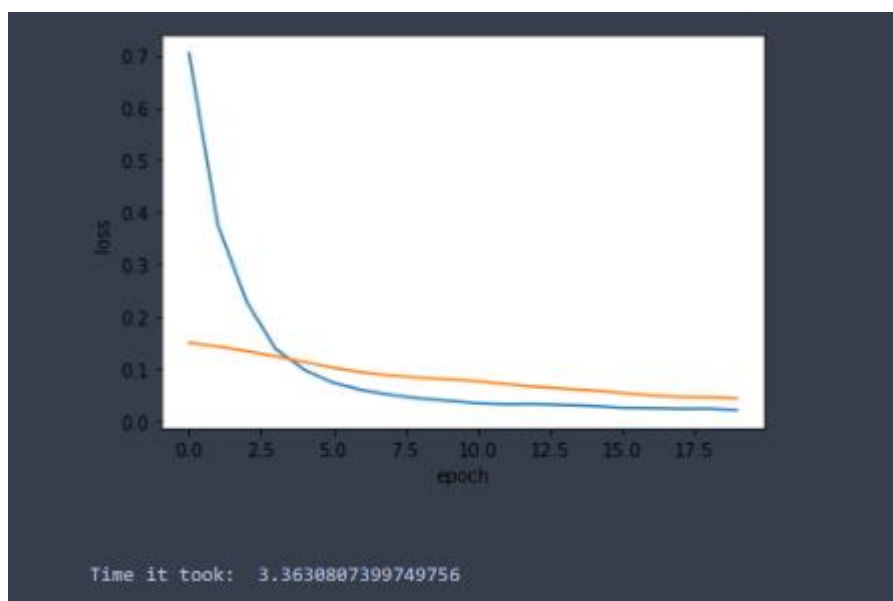
نکته مهم، تفهیم موضوع Auto Encoder است که مانند شکل زیر عمل میکنند:



شکل 3 و 1 ساختار یک AutoEncoder

عملیات Auto Encoder به این صورت است که یک قسمت انکودر دارد و یک قسمت دیکودر دارد و سعی میکند لایه به لایه ابعاد را کوچکتر کند و ابعاد کوچکتر را دیکود کند، تا ببیند با داده های اصلی Correlation به چه صورت است. اگر Loss آن قابل قبول بود، از آن تعداد ابعاد استفاده میشود.

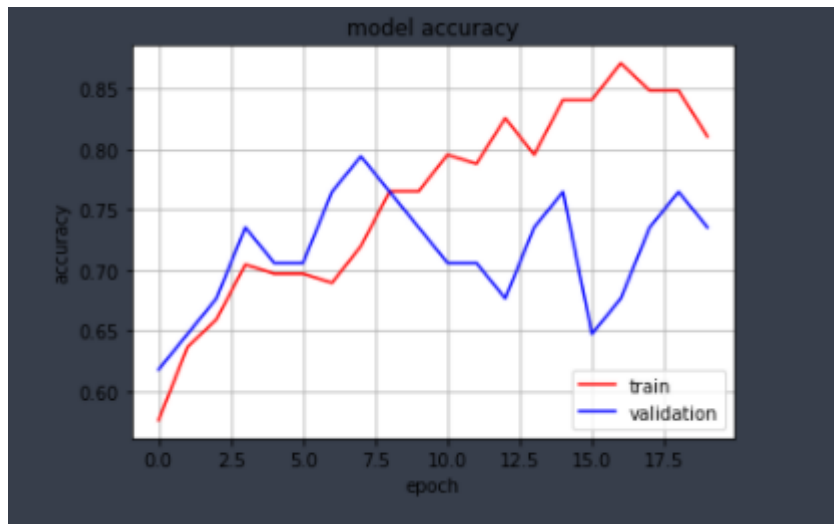
اینجا از 3 لایه انکودر و 3 لایه دیکودر استفاده شده است و کاهش ابعاد تا 15 بعد در نظر گرفته شده ، بعد از 20 ایپاک نتیجه قابل ترسیم است:



تصویر 3 ه 2 خطای Loss

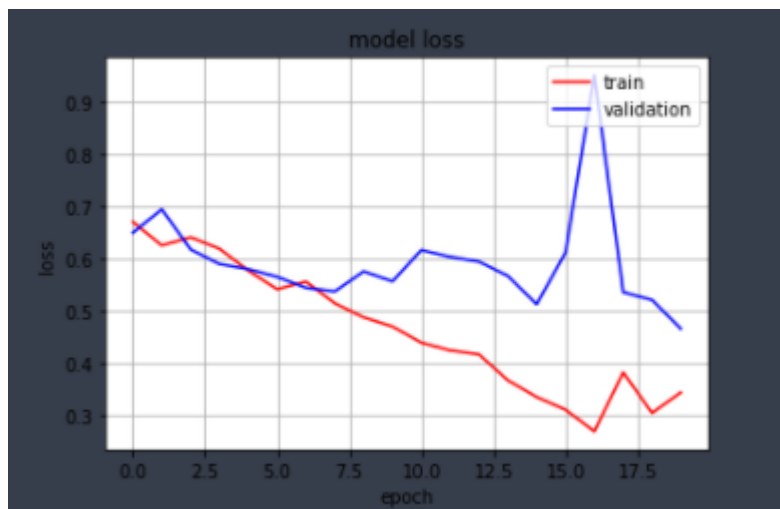
هم خطا مطلوب شده و هم زمان به دست آمده است که زمان آن اصلا مطلوب نبوده و 3.36 ثانیه شده است.

نمودار دقت در هر ایپاک در شکل در زیر قابل دیدن است:



شکل 3-1 نمودار دقت Auto-encoder

مشاهده میشود که در مدل به دقت خیلی خوبی نرسیدیم.
نمودار Loss در هر اپیک در شکل زیر قابل دیدن میباشد:



شکل 2-42 نمودار pca Loss

همانطور که مشاهده میشود Loss به صورت خیلی سریع کاهش می یابد و بعد Overfit میشود

مقادیر خطا و دقت برای داده ه نمایش داده میشود:

```

2/2 [=====] - 0s 1ms/step - loss: 0.4280 - accuracy: 0.7857
Test Loss 0.42802247405052185
Test Accuracy 0.7857142686843872
confusion matrix=
[[16  4]
 [ 5 17]]

```

شکل 2-43 مقادیر دقیق خطا و دقت و ماتریس کانفیوژن Auto-encoder

مقدار Loss برابر 0.428 و Accuracy برابر با 0.785 میباشد.

ه: نتیجه گیری:

زمان	خطای داده تست	دقت داده تست	
2.875	0.25	0.90	بهترین شبکه سوال ۲
$(2.875)/2 + 3.36 = 4.8$	0.428	0.785	AutoEncoder
$(2.875)/2 + 0.012 = 1.445$	0.35	0.880	PCA

پر واضح است که استفاده از PCA برای ما بسیار مطلوب تر است چرا که PCA نه تنها از همه کمتر زمان برد بلکه دقت فوق العاده ای هم دارد، همچنین در PCA داده ها به 19 بعد کاهش یافته بودند که این خود مزیتی در حافظه هم محسوب میشود